

1978 செப்டம்பர் 9]

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : சென்ற ஆண்டும் இதே மாதிரி புத்தகங்கள் அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டாவது அதைத் தவிர்க்க அரசு முன் முயற்சி எடுத்ததா? ஏற்கெனவே பள்ளிப் படிப்பு மூன்று மாதங்கள் முடிந்துவிட்டன. இனிமேல் என்னதான் சொல்லிக் கொடுத்தாலும், இந்த அகாடமிக் வருஷத்திற்குள் பாடத்தை முடிக்க முடியாது. அதனால் பரிட்சையில் வால்யுவேஷன் விபரலாக இருக்க ஆசிரியர்களுக்கு அரசு அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 11-வது வகுப்புக்குப் பொதுப் பரிட்சை இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை எழ இடமில்லை.

5. 1978-79 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

* திருமதி சி. தமிழரசி : தலைவர் அவர்களே, துணை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக சிறைச்சாலை மேம்பாட்டுக்காக இந்தத் துணை மானியத்தில் ரூபாய் 12,68,460 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து நான் இங்கே ஒரு சில வேண்டுகோள்களை விடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மத்திய சிறைச்சாலையானாலும், துணை சிறைச்சாலையானாலும், மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இன்றையதினம் இருக்கின்றன. அதிலும் நான் புதிதாக ஒன்றையும் சொல்லவில்லை, அனைவரும் அறிந்திருக்கிற ஒரு உண்மையைத்தான் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது பல தரப்புகளிலிருந்து போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. பெண்கள் அதிகமாகக் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையில் நான் பெண்களுக்காகவே பெண் கைதிகளுக்காக ஒரு சில வேண்டுகோள்களை விடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நானும் மதுரையில் சிறையில் இருந்த போது, ஒருசில அனுபவங்கள் நடைபெற்ற காரணத்தால் அதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் இருந்த நேரத்தில், 73 பெண் கைதிகள் அங்கே இருந்தோம். அவர்களுக்கு அங்கே ஃப்ளஷ்அவுட் லெட்ரின் நான்கு தான் இருந்தன. இரவு முழுவதும் பூட்டி வைக்கப்பட்டு காலைமேலே ஐந்தேழுக்கால் மணிக்கு திறந்துவிடப்படுகிறபோது, அவ்வளவு பேரும் வேகம் வேகமாக அங்கே ஓடுவார்கள். அப்படிப் போகிற நேரத்தில், அந்த நான்கு லெட்ரின் களில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. தண்ணீர் வசதி இல்லாதபொழுது, கொஞ்சம் பக்கத்திலுள்ள பாத்ரூமிலிருந்து குவளையில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படி வரும்போது, லெட்ரினில் இன்றொருவர் போகிற நிலைமை இருக்கிறது என்றால், அதை இதற்கு மேல் இங்கே விவரிக்க இயலாது. அந்த அளவுக்கு சிறைகளில் பெண்களுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் குவளையில்தான் லெட்ரினுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அதில்

(திருமதி சி. தமிழரசி) [1978 செப்டம்பர் 9]

தான் குளிக்க வேண்டும். அந்தக் குவளையில்தான் குடிக்கவும் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும். எனவே அந்த லெட்ரின் வசதியைப் பெருக்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் லெட்ரின் அமைக்கவும் மின் இணைப்பு கொடுக்கவும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான இந்த வசதியை பெண்கள் பகுதிக்கு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு செல்லில் எத்தனை பேரை வைப்பது என்ற நியதி இல்லாமல், பெரிய சண்டை ஏற்படத்தக்க அளவில், இரவு முழுவதும் சத்தமாக பக்கத்திற்குப் பக்கம் பெண்கள் நெறுக்கிக் கொண்டு படுக்கின்ற பரிதாபமான நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. நான் இருந்த அந்த ஸ்டேயிலில் அந்த நிலையைக் கண்டேன். மத்திய சிறையை விட சப்-ஸ்டேயிலில் சொம்ப மோசமாக இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இவற்றையெல்லாம் சிறை மேம்பாட்டிற்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகையில் செய்யவேண்டும், மேம்படுத்த வேண்டும்.

சாலைப் போக்குவரத்திற்காக இந்தத் துணை மானியத்தில் ரூபாய் 5 லட்சம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சாலைப் போக்குவரத்துபற்றி ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சின்னச் சின்ன கிராமங்களுக்குச் சாலை அமைத்து அவற்றிற்குப் பக்கத்திலுள்ள சாலையோடு இணைத்து விட்டால், ஓரளவுக்கு கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். மாட்டு வண்டிகளிலே அவர்கள் சாலைகள் சரியாக இல்லாமல் அவதிப்படுவதைப் பார்க்கும்போது, கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு அவர்கள் எடுக்கிற முயற்சிகளுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சமீபத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கண்ணங்குடி யூனியன் கப்பலூர்-ஏம்பல் சாலையிலிருந்து குடிக்காடு கிராமத்திற்கு சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். உடனடியாக போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து, அளந்து பார்க்கிற வேலைகள் எல்லாம் நடைபெற்று, இப்போது பணம் ஒதுக்குகிற அளவுக்கு நிலைமை முன்னேறியிருக்கிறது. அதையும் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். உடனடியாக அவர் என் எதிரிலேயே அதற்கான உத்தரவுகளைச் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்குப் பெரு முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். அவரை நான் மனமாரப் பாராட்ட வேண்டுமென்பதால் அதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் தலைமை.)

(பிற்பகல் 5-40)

அதே நேரத்தில் மற்றொரு வேண்டுகோளையும் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு விடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கண்ணங்குடி யூனியன் கப்பலூர்-ஏம்பல்

1978 செப்டம்பர் 9] [திருமதி சி. தமிழரசி]

வரை இப்போது மினி பஸ் விடுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நான் இங்கே முன்னே குறிப்பிட்ட ரோடு முடிவடைந்தவுடனே, அந்த ரோட்டிலும் இந்த மினி பஸ்ஸை விடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கேயிருந்து ஐந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில்தான் இந்த ரோடு இருக்கிறது. எனவே இந்தச் சாலை வேலை முடிந்தவுடன் இந்த * வேண்டுகோளையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, விரைவாக முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆணை மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் கல்வி என்ற தலைப்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த அவையிலே ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆறு பேர் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளே இந்த அவையை ஆக்கிரமித்துக்கொள்வதாகக் கூட சில நண்பர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கு என்ன காரணத்தாலோ மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பொதுவாக இங்கே இருப்பதில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்தால், நாங்கள் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை நேருக்கு நேர் பார்த்துப் பேசுகிறபோது, சற்று உணர்வு பூர்வமாக அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை உணர முடியும் என்ற காரணத்தால், நாங்கள் அவையிலே பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே இருக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், அண்மையில் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப் பட்டார்கள். அப்படி வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று 31-8-1978 அன்று நான் ஓர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே கொடுத்திருந்தேன். அதோடு இல்லாமல் 2-9-1978 அன்று போராட்டம் செய்து கொண்டிருந்த ஆசிரிய நண்பர்களை அழைத்து வந்து கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் நானே முன்னின்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தினேன். அப்போது அந்தப் பிரச்சினை குறித்து கல்வி இயக்குநர், மற்றும் கல்வி இலாட்கா காரிய தரிசி போன்றவர்களைக் கலந்து அதற்கு மறுநாள் ஆணை பிறப்பிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் எங்களிடம் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குரிய

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

பரிகாரத்தினை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் தின விழாவில் கலந்து கொண்டு அங்கே போய் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஆசிரியர்கள் தின விழாவிலே அறிவித்த பிறகு, அது எங்களுடைய கவனத்திற்கு வராத அளவில் அரசினுடைய ஆணைகள் பத்திரிகைகளுக்குக் கிடைத்தும், இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்காத நிலையில், அதற்கு உரிய நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக்கூட முடியவில்லை. அதாவது இந்தப் பிரச்சினையில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி, இந்தப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்காக முயன்ற நானே நன்றி தெரிவிக்க முடியவில்லை. ஆனால் வெளியே இருப்பவர்கள் நன்றி தெரிவித்து அது வாஞ்சையின் பறைசாற்றப்படுகிறது. வெளியே இருந்தவர்கள் முந்திக்கொண்டார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் பேசுகிற கருத்துக்களை, கொண்டு வருகிற பிரச்சினைகளைப்பற்றிய எந்த அறிவிப்பையும் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயே அறிவித்திருந்தால், நாங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரடியாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதோடு, நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற செயல் இருட்டடிப்பு செய்யப்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்காது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணையின்படி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களை மீண்டும் வேலையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கல்வி இலாக்கா ஓர் உத்தரவிட்டால், அந்த உத்தரவை தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்கள் நிறைவேற்றுவதில்லை என்றால், அந்தப் பள்ளிக்கான மானியத்தையும் அந்தப் பதவியையும் எடுத்து வேறு ஒரு பள்ளிக்குத் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தரப்படுவதாலேயே அந்த ஆசிரியர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்றே, உடனடியாக வேலை கிடைக்கும் என்றே எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஆணை பிறப்பித்தாலே எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு அந்த ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து நேரடியாக ஊதியம் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நேரடி ஊதியம் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த மாணேஜர் மூலமாக இல்லாமல் தலைமை ஆசிரியர் மூலமாக இனி வழங்கப்படும் என்று அரசு இப்போது ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. தலைமையாசிரியர் என்பவர் ஏதோ நிர்வாகத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவர் அல்ல. ஒரு பள்ளியின் நிர்வாகியாகக் கணவன் இருக்கிறார். அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக அவருடைய மனைவியே இருக்கிறார். எனவே எல்லாப் பள்ளிகளிலுமே நிர்வாகத்திற்குத் தலைமையாசிரியர் அடக்கம்தான்,

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

ஆகவே இது ஒரு மாற்று ஏற்பாடு அல்ல. இது ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான மாற்றுத் திட்டமல்ல. எனவேதான் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் ஆசிரியர்களின் மேல் முறையீடுகளை உரிய காலத்தில் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கருரை அடுத்த வெங்கமேட்டில் ஒரு பள்ளிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்த காரணத்தால், அங்கே இருந்த மூன்று குழந்தைகள் இறந்துவிட்டன. 27 குழந்தைகள் காயம் அடைந்தார்கள். இரண்டு குழந்தைகள் மிகவும் அதிகமான காயம்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அதைப்பற்றி ஓர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நான் தந்திருந்தேன். அந்தத் தீர்மானம் இங்கே எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆசிரியர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளாகிய எங்களுடைய முயற்சி வெளி உலகத்திற்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் சட்ட மன்றப் பேரவையில் 8-9-1978-ல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள் இந்தப் பள்ளியில் ஏற்பட்ட விபத்தைப்பற்றி. எனவே பேரவையில் அளிக்கப்பட்ட தகவல் இங்கும் ஒரே நேரத்தில் தரப்படாத காரணத்தால், ஆசிரியர்களாலேயே வாக்களிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிற நாங்கள் ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகும் நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த அவை மதிக்கத்தக்கது அல்லவா? சட்டப் பேரவை மட்டும் தான் மதிக்கத்தக்க அவையா? மேலவை என்பது அலட்சியப்படுத்தத் தக்கதா? அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே தராமல் இருக்கிறாரா அல்லது இந்தக் காலதாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவேதான் இந்த வேண்டுகோளை இந்த நேரத்திலே விடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதவித் தொகை அளிப்பதிலே கூட பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணூர் படகு விபத்தில் இறந்த குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு ரூபாய் 5,000 தரப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமில்லாமல் அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. நிதியிலிருந்தும் உதவித் தொகை அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கருருக்குப் பக்கத்திலே உள்ள வெங்கமேட்டில் இறந்த மூன்று குழந்தைகளின் குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 2,000 தான் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே எண்ணூரில் வழங்கப்பட்டதைப்போல் அந்தத் தொகையை வெங்கமேட்டில் உயிரிழந்த குழந்தைகளின் குடும்பத்தினருக்கும் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே

(திரு. க. மீதுட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

நேரத்தில் காயப்பட்டவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த விபத்திற்கு யாரும் காரணமில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே புயல் அடிக்கவில்லை, சூராவளி வீசவில்லை, மழை பொழியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கட்டிடம் இடிந்ததற்கு என்னதான் காரணம்? நடுவில் ஒரு தூண்கூட இல்லாமல் அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது கட்டப்பட்டு மூன்று மாதம்தான் ஆகிறது. அதற்குப் பொறுப்பான எஞ்சினியர் இருக்கிறார், ஆணையர் இருக்கிறார். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் எண்ணூர் படகு விபத்துபற்றி கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒன்றை 28-8-1978 அன்று கொடுத்தேன். அது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் அதே தீர்மானத்திற்கு 7-9-1978 அன்று பேரவையில் விளக்க மளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேகூட மேலவை புறக்கணிக்கப்பட வேண்டுமா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிடைக்கும் செய்தியை ஒரே நேரத்தில் இரண்டு அவைகளிலும் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் யாரென்றும், வாக்களித்தவர்களுக்கு அவர்கள் பயன்பட்டிருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப்பற்றி அறியவும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதைக்கூடச் செய்யவில்லையே என்பதை இங்கே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்கூட கொடுத்திருக்கிறேன். அதனடிப்படையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையை அளித்தார்கள். அந்த அறிக்கையின் இறுதியில் 'அரசு கல்லூரி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளை அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து வருவதால் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கிளர்ச்சிகளைக் கைவிடுவார்கள் என அரசு நம்புகிறது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள்கூட அப்படித்தான் விரும்பினோம். ஆனாலும் போராடுகிற ஆசிரியர்களை அழைத்து வைத்து, அவர்கள் ஏன் போராட்டத்தைக் கைவிட மறுக்கிறார்கள் என்பதை பேசித் தீர்த்திருக்க வேண்டும். முதல்நாள் 25 பேர்கள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு கைதானார்கள். அடுத்த நாளும் கைதானார்கள். இன்றையதினம் அது மாவட்டங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. மாணவர்கள் இதிலே கலந்துகொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கல்லூரிகள் மூடப்படுகின்றன, எனவே

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

அவர்களை அழைத்து வைத்து ஏன் போராட்டத்தை நிறுத்த மறுக்கிறார்கள் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களோடு பேசித் தீர்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதெல்லாம் 'எதிர்பார்க்கப்படுகிறது' என்பதுதான். திட்டவட்டமாக அந்த அறிக்கையிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. எந்தக் கோரிக்கையும் நிறைவேற்றப்படும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை.

'ஆசிரியர்களுக்கான ஊதிய விகிதங்கள் 31-12-1978 தேதிக்குள் நிர்ணயிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிராந்திய அலுவலகங்கள் திறக்க வேண்டும் என்ற கருத்து 'பரிசீலிக்கப்படுகிறது' என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வகுப்புக்கு 20 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும், 31-3-1977-ல் பணியிலிருந்த ஆசிரியர்களைப் பாதிக்காது என்றெல்லாம் ஹேஷ்யம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, நிச்சயமாக ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. 'ஏற்பது கடினம்' என்று ஒரு கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயக்குநருடன் கலந்து பேசி ஆவன செய்யப்படும் என்று அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதாக ஒரு இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் ஆசிரியர்கள் இன்னும் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை எந்த அளவுக்கு அரசு ஏற்க முடியுமோ அதைப் பரிசீலித்து அவர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசி, ஒரு உடன்பாட்டுக்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வந்து, கல்வி நிலையங்களை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு உரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குக்கூட தந்தி வந்திருக்கிறது. பயனீர் குமாரசாமி கல்லூரியில் 15 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிய போசிரியர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை. கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தந்தி வந்திருக்கிறது. எனவே தான் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆசிரியர்களை அழைத்துப் பேசி உடனடியாக ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும். அதேபோல மேலவைக்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மதிப்புத் தந்து, இங்கே எங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு பதிலளித்து நாங்கள் எப்படிப் பணியாற்றுகிறோம் என்பது வெளி உலகத்திற்குத் தெரிவதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

இறுதியாக, ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஊதியக் குழுவின் முடிவுகள் பற்றித் தெளிவாக அறிவிக்கப்படவில்லை. ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை எப்படி இருக்கும் என்று அவரவருடைய கற்பனை வளத்திற்கு ஏற்றவாறு வதந்திகள் பாப்பி விடப்படுகின்றன. இதனால் பல ஐயப்பாடுகள் உண்டாகின்றன. எனவே ஐயப்பாடுகளைக் களையும் வண்ணம் உடனடியாக தேதி நிர்ணயித்து ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை மீதான முடிவுகளை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர் சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து வைத்து, அறிவிப்பதற்கு முன்னாலே அழைத்துப் பேசி பிற்காலத்தில் போராட்டம் செய்ய வழி இல்லாத முறைகளில் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

ஒன்றே ஒன்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள். ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். மேலவையில் உறுப்பினர்களாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள். சுயேச்சையாக வந்திருப்பவர்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் சுயேச்சையாக நின்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பவர்தான். நான் ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில், நமது கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் திருமதி. ஸ்டெல்லா செளந்தராஜன் அவர்களிடம் பேசினேன். அவர், “நீங்கள் எல்லாம் அரசியல்வாதிகள்” என்று என்னிடத்திலே சொல்கிறார்கள். “நான் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியாகத்தான், சுயேச்சையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். நான் அரசியலிலே இல்லை. நீங்கள் இப்படியெல்லாம் எங்களைச் சொல்லக்கூடாது” என்று சொன்னேன். அதற்குப் பின் “அந்தப் பிரச்சினைக்குரிய ஆசிரியர் உங்களுக்கு எவ்வளவு செலவுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்பினார்?” என்று அந்த அதிகாரி கேட்கிறார். ஒரு மேலவை உறுப்பினரை அவமதிக்கின்ற வகையிலே அவர்கள் பேசுகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகவும் வேகமாகப் பேசிக்கொண்டே போகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு அதிகாரியைச் சந்தித்ததாகவும், அந்த அதிகாரி சில வாசகங்களைச் சொன்னதாகவும் இங்கே சொல்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரி அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாரா சொல்லவில்லையா என்பதற்கு அந்த அதிகாரி இந்த மன்றத்திற்கு வந்து சொல்ல முடியாது. அவர் வந்து நான் என்ன சொன்னேன் என்று சொல்லி விளக்குகின்ற நிலைமைகள் அவருக்கு இல்லை. எனவே நமது அவையிலே அப்படிச் சொல்வதை அனுமதிப்பதற்கு நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி முறைகளில் விதிகள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, பொறுப்புணர்வோடு தான் பேசுவார்கள். அவர் ஒரு அதிகாரியைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று தான் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு அதிகாரி இந்த மேலவையில் ஒரு அங்கத்தினராகச் செயல்படுகின்ற முறையையே ஒரு கேள்விக் குறியாகக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி சொல்கின்ற வாசகங்களைப்பற்றிக் கேட்பதானால், அதன்படி உண்மையிலேயே அந்த அதிகாரி மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக்கூட இங்கு கொண்டு வரலாம் என்ற நிலைமையே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இதற்குள்ள மரபு என்ன? முன்பு திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தபோது, திரு. சுந்தரவடிவேலு அவர்கள்பற்றி 1½ மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே விமர்சிக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. அது உறுப்பினர் அவர்களைச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தால், அது அவைக் குறிப்பேட்டிலே இருப்பதுதான் முறை என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தர வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இது சம்பந்தமாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக்கூட எழுப்ப தட்டச்சு செய்து கொடுக்க இருந்தேன். அவர்களிடம் நான் ஒரு ஆசிரியர் பிரதிநிதியாகத்தான் சென்றேன். அந்த ஆசிரியர் அவர்கள் “நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை அவர்களிடம் எடுத்துச் சென்றால், நான் பாதிக்கப்படுவேன்” என்றுகூட சொன்னார்கள். எனவே, அவ்வாசிரியருக்குப் பாதுகாப்பு அரசு தர வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : அங்கத்தினர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அந்த மாதிரியான அதிகாரிகள் மீது, நாங்கள் அரசியல்வாதிகள் என்று சொல்பவர்கள் மீது, மேலவை உறுப்பினர்களை அவமதிக்கின்ற வகையிலே பேசுகின்றவர்கள் மீது, இந்த நிலைமைகளைத் தடுக்கின்ற அளவுக்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே போராட்டங்கள் எழுவதற்குக் காரணம் இந்தமாதிரியான அதிகாரிகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும். போராட்டங்கள் நடத்தப்

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர்]

படுகின்ற நேரத்திலே ஆசிரியர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து வைத்துப் பேசுவதற்குப் பதிலாக, கீழ் பதவிகளில் உள்ளவர்களைக் காட்டி, அவர்களைப் போய்ப் பாருங்கள், இவர்களைப் போய் பாருங்கள் என்று கைகாட்டி விடுகிறார்கள். தலைமைப் பீடத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து வைத்துப் பேசவில்லை. அதனால்தான் போராட்டங்கள் வருகின்றன. அதிகாரிகள் தகுந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். பிரதிநிதிகளைக் கலந்து ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அது வேண்டிய சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, வேண்டாத சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த சங்கப் பிரதிநிதிகளை வைத்துப் பேச வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய மதிப்பை அளிக்க வேண்டும். சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும் எதையும் நீதிக்குப் புறம்பாகச் சொன்னால், செய்ய வேண்டாம். பிரதிநிதிகளை விரட்டுகின்ற அளவுக்கு அதிகாரிகள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் தடுத்தால்தான், அரசு மிகச் சிறந்த முறையிலே நடக்க முடியும். நாமும் நல்ல முறையில் வளர முடியும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மாண்புமிகு மேலவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையிலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது இங்கே இரண்டு அமைச்சர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக நான் வரும்போது எண்ணியிருந்ததெல்லாம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இப்போது சொல்வதெல்லாம் கட்சி உயர்வு தாழ்வு என்ற முறையிலே அல்ல. அந்த முறையிலே நான் பேச விரும்பவில்லை. உண்மையிலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிடக்கூடிய வார்த்தைகள் மக்களுக்கு ரொம்ப ஆதாவானதாக, நன்மை பயப்பதாகத்தான் இருக்கின்றன. அது எல்லாம் நடைமுறையிலே நடக்கிறதா என்றால், சுத்தமாக நடைபெறவில்லை.

திரு. வி. அர். பெரியண்ணன் : சுத்தமாக என்றால் என்ன பொருள் ?

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : சுத்தமாக இல்லை. அதாவது ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற பொருளில் சொன்னேன். ஏன் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அமைச்சர்களிடம், ஏன் அனுபவத்தில் தெரிந்ததைச் சொல்லுகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் எந்தத் தவறுக்கும் ஆளா

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்)

னர்கள் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் காரியம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தம். எங்கே பார்த்தாலும், எந்த நிலையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அங்கு லஞ்சம் இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் லஞ்சம். இங்கேகூட பேச்சு வந்தது. அங்கத்தினர் ஒருவர் அதிகாரியைப்பற்றிப் பேசினது பிரச்சினையாகிவிட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு பேசினார்கள். அது சகஜமாகிவிட்டது. உங்களை எல்லாம் நான் குறை சொல்லவில்லை. உங்களுடைய நிர்வாகத்திலே இப்படி எல்லாம் நடக்கிறதே என்று தான் கூறுகிறேன். உங்கள் நிர்வாகத்தில் அதிகாரிகள் இப்படி நடக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். அவர் ஒருவர் மட்டும் அப்படி நடந்தால், என்ன பயன்? லஞ்சம் வாங்குபவர்களைப் பிடித்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எத்தனையோ நடக்கின்றன. பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகளிடம் செல்ல வேண்டும். அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பது என்று வரும்போது, மைல் கணக்கில் செல்ல வேண்டியதாகி விடுகிறது. அவ்வளவு செய்தும் கேஸ் பெயிலும் ஆகிவிடும். இந்த மாதிரியான இடைஞ்சல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நான் உண்மையில் நடப்பதைத்தான் சொல்கின்றேன். நான் தவறாகச் சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்தறிந்து கொள்ள வேண்டும். தாலுகா ஆபீஸ்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸ்களில் முறை தப்பியெல்லாம் நடக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திற்கு கட்டடங்கள் கட்டவேண்டியவைகளைக்கூட கட்டியிருக்கிறார்களா என்பதுகூட சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி எல்லாம் தவறாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் ஆட்சிக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் பேசவில்லை. உண்மையில் நடந்ததைத் தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மதுவிலக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்து விட்டு ஏன் இவ்வளவு கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்? அதிகாரிகளில் உத்தமமான அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். எத்தமான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் குடிகாரர்கள் நேர்மையாக நடக்க விடுவதில்லை. உண்மையில் தேவகோட்டை முனிசிபாலிட்டி நகரம், அங்கே போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், எட் கான்ஸ்டேபிள் இருக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் எவ்வளவு அக்கறையோடு எடுத்துக் கொண்டு இதைச் செய்கிறார்கள், ஆனால் இப்படி நடக்கிறது. அங்கே நடந்ததைச் சொன்னால், நம் மீது சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன். குடித்தவர் ஒருவர் முன்னாலே போய்க்கொண்டிருந்தார். போலீஸ்காரர் ஒருவர் அவர் பின் போய்க்கொண்டிருந்தார். உண்மையில் நடந்தது. அதை நான் சொல்

(திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 9]

கிறேன். கற்பனை பண்ணி நான் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். ஹெட்

(பிற்பகல் 6-00)

கான்ஸ்டேபிள் சொல்லிக் காண்பிக்கிறார். நான் முன்னாலே போனேன், அவர் பின்னாலே வந்தார். அவர் குடிபோதையில் இருக்கிறார், இரண்டு பட்டனைக் கழட்டினார்

(ஓர் உறுப்பினர் : அதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம்). இந்த அளவிலே நாங்கள் என்ன நிர்வாகம் பண்ண முடியும்; நாங்கள் ஒருகால் பிடித்து அடைத் திருந்தால், இங்கே படிக்கும் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு வேறு ஊருக்குப் போகும் நிலைமை ஏற்படுமென்று சொன்னார். அப்படி ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் மது இருக்கிறது. என்னுடைய ஏரியாவன ஆர். எஸ். மங்கலம், திருப்பாலைக்குடி போன்ற இடங்களிலும் இருக்கிறது. அங்கே இரண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் நல்லா இருந்தால் போதுமா? தொண்டி, திருவாடானை, தேவக்கோட்டை பகுதிகளில் மிக மோசமான அளவுக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களே போய் பலவந்தப் படுத்தி சாராயம் காய்ச்சச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு மாமூல் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருந்தால், அரசு எடுக்கின்ற முயற்சிகள் தோல்வி தான் அடையும். கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், என்னமோ சட்ட சபையில் பேசுகிறார்கள், என்னத்தைப் பேசுவது, இங்கேயெல்லாம் நன்றாகச் சாராய வியாபாரம் நடக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். ரேவின்பூ இலாக்கா, பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது.

சும்மா இருக்காமல் ஏதாவது ஒன்றைப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். ஊருக்கு ஊர் கடை வைக்கிறேமென்று சொல்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடை என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே நல்ல திட்டம், அருமையான திட்டம். இன்று அந்தக் கடைகளில் ஒன்றுமில்லை. வெறும் கடையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சாமான் கிடையாது அங்கே. சும்மா இருக்கிற சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானும் என்பது மாதிரி இருக்கிறது. நாங்கள் வைக்கப் போகிறேமென்று சொன்னார்கள். எதைக் கடையில் வைப்பது? இந்த மாதிரி நிர்வாகக் கோளாறு எங்கே பார்த்தாலும் இருக்கிறது. எந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், நிர்வாகக் கோளாறு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நீக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். இதற்காகத்தான் முதலமைச்சரவர்கள் அவையில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். மது விலக்கிலே வெற்றி அடைந்துவிட்டோம், இன்னும் இரண்டு மாதங்களிலே, மூன்று மாதங்களிலே சரிப்படுத்தி விடுவோமென்பது நடக்காத காரியம்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்)

கடந்த மாதம் 28 ஆம் தேதி டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் மீட்டிங்கிற்குச் சென்றிருந்தோம். அன்று நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் தேவகோட்டைக்கு வந்தார்களாம். (மாற்றுத் தலைவர் மணியடித்தார்). சிக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): பல பேர்கள் பேச வேண்டும். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்: நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அங்கே வந்தவுடன், ஆஸ்பத்திரியைப் போய் பார்த்து, அங்கே நடந்த தப்பு களைக் கண்டுபிடித்து, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். திடீரென்று போனதால்தான் தெரிகிறது. அதற்கு முன்னால் 150 காசிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். ஏதோ அவர் மனதில் பட்டது. வந்தார். அவர் எப்படிப் போனாலும், நல்ல காரியம் செய்திருக்கிறார்கள். 'நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உறுப்பினர் திருமதி தமிழாசி அவர்கள் பேசியது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. ஆறு பிள்ளைகளோடு அவன் தெருவிலே நிற்கிறான். அந்த ஆறு பிள்ளைகளையும் எப்படிப் பெத்தானோ தெரியவில்லை. எல்லாம் வரிசையாக இருக்கின்றன. என் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தான். ஒரு கடையிலே வைத்து, அழைத்து வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே என்று சொன்னேன். எனவே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அவன் பெண்டாட்டியைக் கொன்ற டாக்டரிடமிருந்து நஷ்ட ஈடு பெற்றுக் கொடுக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டாமா?

தேவகோட்டையிலே புயல் எப்போது வந்தது? வீடு இடிந்து விழுந்து, ஒருவனின் பெண்டாட்டி, பிள்ளைகள் செத்து விட்டார்கள். அவன் கை வண்டிக் காரன். அவனுக்குக் கால் ஒடிந்துவிட்டது. எல்லா அதிகாரிகளையும் போய் பார்த்து, பணம் கொடுக்க சிபாரிசு செய்கிறேமென்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு மனு எழுதிக்கொடுத்தேன் நிதி அமைச்சரிடம். ஊருக்குப் போவதற்குள் 2,000 ரூபாய் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். பத்திரிகைக்காரர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் போட்டார்கள் பத்திரிகையில். கடைசியாக என்ன செய்தி வந்தது தெரியுமா? அங்கே ஒன்றும் நடக்கவில்லை. டி.டி.சி. கூட்டத்தில் சொன்னேன். கலெக்டர் அவர்கள், நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும், சிக்கல் எங்கேயிருக்கிறதென்பது தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படியும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேமென்று சொன்னார்கள். சப்-கலெக்டர் அம்மையாரைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டார்கள், 'என்ன சங்கதி என்று?' குடும்பத் தலைவன் இறந்தால்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், மற்றவர்கள் இறந்தால் இல்லை என்றும் ஜி.ஓ. இருக்கிற

(திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 9]

தென்று சொன்னார்கள். அங்கே குடும்பத் தலைவன் இறந்திருந்தால், குடும்பத்திலே ஆளேயில்லை கேட்பதற்கு. இந்த மாதிரி நிலைமைகளை உண்டு பண்ணினால், அரசு மேலே எப்ப நம்பிக்கை ஏற்படும்? இப்போது நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம். நம்பிக்கையை அறுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லுவதா? நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?

அடுத்து, விழுப்புரம் சங்கதி. கடந்த 15 வருடங்களாக இப்படி இருக்கிறது. அதற்கு முந்தி எப்படியோ தெரியவில்லை. சரியான கண்காணிப்பு பண்ணியிருந்தால் இப்படி வருமா? மூன்று நாட்கள் நடந்திருக்கிறது. அரசு நிர்வாகம் என்ன செய்தது? வேண்டுமென்றே குறைத்துப் பேசவில்லை. அரசு நிர்வாகத்தைக் குறைத்துப் பேச வேண்டுமென்று பேசவில்லை. உண்மையிலே சரியாக நடக்கவில்லை என்பதை அரசினர் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா என்பதும் புரியவில்லை. சரியான முறையில் நிர்வாகம் நடந்திருந்தால், இத்தனை கலகங்களும், இத்தனை சீவைப்புகளும் நடந்திருக்குமா? இறந்துவிட்டவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். அதற்காகவா அரசு இருக்கிறது. ஆட்களை எண்ணி, அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பதா? இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நிறைய நடக்கின்றன. அரசு மேலே தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலில் அடைப்பதில்லை. நீங்கள் பிடித்துக் கொண்டு வாருங்களென்று சொல்கிறார்கள். நாங்களும் பிடித்துக் கொடுக்கிறோம். ஒன்று சொல்கிறேன். 100, 100 ரூபாய் நோட்டாக 10,000 ரூபாயைக் கொடுத்து, ஜீப், பெட்ரோலையும் கொடுங்கள். 10 நாட்களுக்குள் 100 பேர்களைக் கொண்டு வந்து விட்டுவிடுகிறேன். என்ன செய்வது? பெரிய அதிகாரிகள் வாங்குகிறார்களென்றால், அவர்களிடம் போகப் பயம். நான் தவறு செய்தால், பின்னாலே இருக்கிறவர்கள் என்னைப் பிடித்துக் கொடுக்கலாம். இதை யெல்லாம் சிக்கிரத்தில் கனைய வேண்டும். சிக்கிரத்திலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) மணி அடித்தார்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : முடித்துவிடுகிறேன், ஐயா. சட்டசபையிலே இருப்பவர்களுக்கு 200 ரூபாய் மேற்கொண்டு தாருங்கள் என்று யார் கேட்டார்கள்? அதைப் போலத்தான் இரயில்வே கூப்பனும். இங்கே சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது சரியாக நடப்பதில்லை. அந்த 200 ரூபாயை நம்பி சிலர் கைமாற்று கூட வாங்கியிருப்பார்கள். ஆனால் இன்னும் தரவில்லை. இது நியாயமா? இதை யார் கேட்டார்கள்? சும்மா இருக்காமல் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, தராமலிருந்தால் எப்படி?

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்)

அதைப் போலவே ஊதியக் குழு அறிக்கையும், அதற்காக சிலர் உண்ணா விரதம் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். சிலர் தப்பு தண்டா செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தீபாவளிக்குள்ளாவது அந்த அறிக்கையை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி நல்ல காரியங்களையெல்லாம் சீக்கிரமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கூப்பன்களையெல்லாம் என்னிடம் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு வாங்கிக் கொண்டார்கள். அமைச்சர்களுக்கு உள்ள செளகரியத்தையெல்லாம் இரண்டு நாளைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்படும்? அமைச்சர்களிடம் கார்கள் இருக்கின்றன. டிரைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு இரண்டு நாளைக்கு வேலை செய்யாமல் இருங்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர்களுக்கு என்ன சங்கடங்கள் வரும்? (சிரிப்பு) அதுமாதிரிதான் எங்களுக்கும் சங்கடங்கள் வரும்.

(பிற்பகல் 6-10)

“ஊதியக் குழுவை நாங்கள் என்ன காரணத்தாலோ போட்டுவிட்டோம். இப்போது நிதி வசதி கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே முடியாது” என்றவது சொல்லிவிடுங்கள். வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி? கூப்பன்களைக் கேட்டால், இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : தலைவர் அவர்களே, லெஜிஸ்லேட்டார் சேலரி பற்றிப் பேசுகிறாரா? ‘பே கமிஷன்’ பற்றிப் பேசுகிறாரா?

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : என்னுடைய நோக்கம் எல்லாம் நிர்வாகம் நல்லபடியாக நடக்க வேண்டும். எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. எந்த அதிகாரிகள் தப்புப் பண்ணினாலும், அது உண்மையா, தவறு என்பதை உடனடியாகக் கண்டறிய வேண்டும். ஒரு ஜில்லாவில் எட்டு, பத்து தாலுக்காக்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே இதைக் கண்டுபிடிப்பதில் சிரமம் ஒன்றுமில்லை. நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அதுவும் சீக்கிரம் செய்ய வேண்டும். ‘பே கமிஷன்’ ரிப்போர்ட்டை தீபாவளிக்குள்ளாவது அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : இனிமேல் பேச அழைக்கப்படுபவர்கள், தயவு செய்து சுருக்கமாகப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 9]

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, துணை மதிப்பீடுகள் மீதான விவாதத்தில் பங்குகொள்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதிலே இருநூறு ரூபாய்க்கும் குறைவாக ஊதியம் பெறுகிற அரசு ஊழியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்குவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 40 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இத்தகைய இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள், கிட்டத்தட்ட நான்கு மாதங்கள், ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் மாணவர்களுடைய கையில் வந்து சேர்கின்றன. பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், அரிசன வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் இவ்வாறு புத்தகங்கள் வழங்கும்போது ஐந்து மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள் ஆகி விடுகின்றன. அவற்றின் பயனை மாணவர்கள் பெற முடியவில்லை. இத்தகைய நல்ல திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, பள்ளிகள் துவங்கும் ஜூன் மாதத்திலேயே மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்படி விரைந்து நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் சிதம்பரம் வட்டத்தில், கிள்ளையிலே உப்பு நீர் மீன் பண்ணையை ஏற்படுத்த 13 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கிள்ளைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற பிச்சாவரம் என்ற காட்டைப்பற்றி இந்துப் பத்திரிக்கையிலே கூட “It is a Paradise” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல இடத்தை ஒரு சிறந்த உல்லாசப் பயணத் தலமாக மாற்ற பல முறை வாக்குறுதிகள் தரப்பட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் செயல்படுத்த இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. இதை உல்லாசப் பயணத் தலமாக ஆக்கினால், அதனால் அரசுக்கும் வருமானம் கிடைக்கும், அங்குள்ளவர்களுக்கும் வியாபாரத்தின் மூலமாகவும் வேறு சில தொழில்களின் மூலமாகவும் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே பிச்சாவரத்தை உல்லாசப் பயணத் தலமாக மாற்ற முயற்சிகளை உடனடியாக விரைந்து எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் விராணம் ஏரி மாநிலத்திலேயே இரண்டாவது நீளமான ஏரியாகக் கருதப்படுகிறது. விராணம் ஏரியினுடைய இரு கரைகளிலும் பூங்காக்கள் அமைத்து, உல்லாசப் படகுகளை விடக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றியமைக்க நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்தால், அங்குள்ளவர்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறுவார்கள், அதே சமயத்தில் சுற்றுலாத் தொழில் வளர்ச்சி அடைவதற்கும், அரசினுடைய நிதி உயர்வதற்கும் நல்ல வாய்ப்பை அளிக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கான குறிப்புகள் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் இல்லாதது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

அடுத்து, முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விடுதிகளில் தங்கியுள்ள அரிசன, பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உணவுச் செலவிற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு 40 ரூபாயாக இருந்தது 45 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரூபாய் 21.56 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரு வேதனைப்பட்டதக்க செய்தியை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு விடுமுறைச் சமயத்திலே ஊட்டியிலே அரிசன நல அதிகாரிகள் மாநாட்டைக் கூட்டி அங்கே ஒரு அபூர்வமான முடிவை எடுத்தார்கள். இந்த விடுதிகளிலே இருக்கிற பியூட்டர்-கம்-வார்டன்களை (Tutor-cum-Warden) மாற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக அரிசன, பின்தங்கியோர் துறைகள் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களைப் போடுவது என்று முடிவை எடுத்தார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்டபோது, “பியூட்டர்-கம்-வார்டன்கள் மீது பொய்க் கணக்குகள் எழுதிய ஒழுக்கினங்கள், குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே மாற்றுவதாக ஊட்டி மாநாட்டிலே முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு என்றால், உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, பழுத்த அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களை மாற்றுவதன் மூலமாக அவர்களும் பொய்க் கணக்கை எழுத பயிற்சி அளிக்கப் போகிறீர்களா என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டோம். திறமையான ஆசிரியர்கள் இப்போது மாற்றப்பட்டு, பியூட்டர்-கம்-வார்டன்களாகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொய்க் கணக்கு எழுதப்பட்டதாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த வேடிக்கையான முடிவு? இது நல்ல முடிவல்ல. இது உண்மையிலேயே குற்றங்களைப் போக்குவதற்கான நல்ல முடிவு அல்ல என்பதை மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை இனி எடுக்க வேண்டாம் என்று அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை மாற்றும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவறு செய்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய முறைகளைக் கையாளுங்கள். புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சொன்னார்கள், அதைக் கேட்க உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது. “நேர்மையான உள்ளங்களைப் பாழ் படுத்துகிற வகையில் தவறுகளைச் செய்வதற்குத் தூண்டும்படியான சூழ்நிலையை எங்களுக்கு மேலே உள்ள அதிகாரிகள் ஆக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் இப்போது இலஞ்சம் வாங்க, தவறு செய்ய பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. இது சரியான கொள்கையல்ல என்பதை மிகவும் பணிவன்போடு இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

சேலத்திலே பொருட்காட்சிக்காக நான்கு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இதன் மூலமாக மக்களுக்கும் கல்விப் பயன் கிடைக்கிறது, அரசுக்கும் வருவாய் பெருகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பொருட்காட்சிகளை அமைத்து மக்களுக்குக் கல்விப் பயனை அளிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறிப்பை இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அது இல்லாதது கண்டு ஏமாற்றம் அடைகிறேன். ஆகவே எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும், இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தினால், மக்களுக்கும் நல்லது, அரசுக்கும் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவின்போது, இரண்டு வாரங்களுக்கு 10 சதவிகிதம் கதர், கைத்தறி போன்ற துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு செய்தி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 5½ லட்சம் ரூபாய் இந்த வகைக்கென்று கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய சேவையை, பணியை, தியாகத்தை மதிக்கும் வகையில் 25 சதவிகிதம் சிறப்புத் தள்ளுபடியை அவர் பிறந்த வாரத்திலே அவருடைய தியாகத்திற்கும், சேவைக்கும் மதிப்பளிக்கும் வகையில் கட்டாயம் அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு வார காலத்திற்கு கதர் மற்றும் கைத்தறித் துணிகளுக்கு 25 சதவிகிதம் தள்ளுபடி என்பது அவர் செய்த தியாகத்தை எண்ணிப் பார்த்தால் மிக மிகச் சாதாரண விஷயம். அதைக் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். அவருடைய நினைவாக மக்கள், ஏழை மக்கள் துணி வாங்குவார்கள். அவருடைய நினைவுக்குச் சிறந்த மதிப்பளிக்கும் வகையில் இதைச் செய்ய வேண்டும்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் மணி அடித்தார்.)

அடுத்தபடியாக, ஊதியக் குழு தன்னுடைய முடிவை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்து விட்டது. அறிக்கை வெளியிடப்படுவதில் தான் காலதாமதம் ஆகிறது. இது குறித்து உண்மையிலேயே வருந்துகிறேன். “டிலே ஈஸ் டேஞரஸ்” (Delay is dangerous) என்று சொல்லுவார்கள். இந்தக் காரியத்தைப் பொறுத்தவரை, அரசு ஊழியர்களுக்கு தீபாவளிக்கு முன்பாக ஊதியக் குழுவின் பலன் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஒரு எச்சரிக்கையை அரசின் கவனத்திற்குக்

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

கொண்டு வருகிறேன். ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை அறிவிக்கும்போது, அது அமுலாக்கும்பாது விலைவாசி உயரும். ஊதிய உயர்வின் பலனை ஊழியர்கள் பெறாமல் மறுபடியும் வருமானப் பிரச்சினை, ஊதியப் பிரச்சினை வருகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த முறை அரசு முன்எச்சரிக்கையாக ஊதியக் குழுவின் முடிவை அறிவிப்பதற்கு முன்பாக விலைவாசிகளை முன்கூட்டியே கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். ஊதிய குழுவின் முடிவை அறிவிப்பதற்கு முன்னதாக அதனை முனைந்து செயல்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்து முடித்து விடுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய மாணவர்களுக்காக மேற்படிப்பு படிக்க தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, மேல்தலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை வழங்கப்படவில்லை. துணை மதிப்பீட்டிற்கையில் “இடைநிலைப் பள்ளி” என்று தான் இருக்கிறது. “இடை நிலைப் பள்ளி” என்பது வேறு, “மேல்தலைப் பள்ளி” என்பது வேறு. இப்படி இருப்பதனால், மேல்தலைப் பள்ளியில் இருப்பவர்களுக்கு ஒருவேளை அந்தப் பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்ற காரணத்தினால், இச்சலுகை மேல்தலைப் பள்ளிக்கும் பொருந்தும் என்ற வகையில் ஒரு திருத்தத்தை அதில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கையை உடனே எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொள்ள வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, துணை மதிப்பீட்டின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர் பெருமக்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை வழங்குவதற்காக, ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதற்காக ஊதிய வரம்பை நிர்ணயிக்கும்போது பஞ்சப்படிக்கைக் கூட்டக் கூடாது என்று தெளிவாக உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படித் தெளிவான உத்தரவு இருந்தும் கூட, பிற்பட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தில் அந்தப் பஞ்சப்படியையும் சேர்த்துக் கணக்கிடுகிறார்கள். உகாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் ராஜேந்திரன் என்ற மாணவனுக்கு அந்த வகையில் ஸ்காலர்ஷிப் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற தடவை பேசும்போதுகூட, நான் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசு உத்தரவை அந்தத் துறை சரியாக அமுல்படுத்துவதில்லை. 6,000 ரூபாய் வருமான வரம்பு என்ற முறையிலே, இப்படிப்பட்ட தவறுகளை இலாகா இனிமேல் செய்யாத வகையில் ஸ்காலர்ஷிப் முறையாக வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1978 செப்டம்பர் 9]

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே மூன்று சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.களுக்கு இலவசக் கண்ணாடி, இலவசக் காது கேட்கும் கருவி மற்றும் 200 ரூபாய்க்கு குறைவாக மாதந்தோறும் வருவாய் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு இலவசப் புத்தகங்கள் என்று சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எப்போது பார்த்தாலும், அரசு பதிவிலா ஊழியர்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்தவர்களாகவும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் மட்டும் சமுதாயத்தில் இரண்டாவது குடி மக்களாகவும் அரசு வெளியிடுகின்ற ஆணைகளின் மூலம் ஆக்கப்படுகிறார்கள். 31 ஆண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் இதுமாதிரி நிலைமைகள் இருப்பது தர்மமா, நீதியா? இந்த ஆணை வெளியிடப்படும்போது, ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக உத்தரவு வெளியிடப்படும் என்று அதில் போட்டிருக்கிறார்கள். பல முறை இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறிவிட்டேன். நியாயம் கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியப் பெருமக்கள் அரசின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமா? இதை அப்படிக் கொண்டுவரும் அளவுக்கு விடமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நிதித் துறையிலிருந்து ஆணைகள் வெளியிடப்படும்போது, அரசு பதிவிலா ஊழியர்களுக்கு என்று ஆணைகள் வெளியிடப்படும்போது, ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் தனியாக உத்தரவிடப்படும் என்று போடுகிறார்கள். நிதித் துறை என்பது எங்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்டதுதான். நாங்களும் இந்த நாட்டிலே வாழப் பிறந்தவர்கள் தான். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் அவான் என்று இருக்கிறது. ஆனால் போடப்படும் உத்தரவுகளில் எல்லாம் அவர்களுக்கு இடம் தருவதில்லை. அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்களுக்கு முதலிடம் அந்த ஆணைகளில் தரப்பட வேண்டும். அதுதான் தரப் படுவதில்லை. குறைந்தபட்சம் மற்றவர்களுக்குப் பொருந்தமென்று சொல்லுகின்ற சலுகைகளையாவது ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் பொருந்தும் என்று போட வேண்டாமா? ஏன் அதை மறுக்க வேண்டும்? மேலே நான் குறிப்பிட்ட மூன்று சலுகைகளும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் உண்டு என்று துணை மாணியத்திற்குப் பதிலளிக்கும்போது தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பு வெளியிட வேண்டும். இதற்கு மேலாக என்னால் கேட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. தமிழில் உள்ள எல்லா வார்த்தைகளாலும் நான் கேட்டாகிவிட்டது.

தனியார் கல்லூரியான புதுக் கல்லூரி சென்னையிலே இருக்கிறது. அதே போல் ஹோலி கிரூஸ் கல்லூரி திருச்சியில் இருக்கிறது. இன்றையதினம் ஆசிரியர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டது தவறு என்று அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி அரசு சொல்லியும், அரசாங்கத்திலிருந்து இடப்பட்ட உத்தரவை இன்றைய

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. செ. முத்துசாமி)

தினம் அவர்கள் மீறுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் தவறு செய்தாலும் இந்த நாட்டிலே அவரைத் தண்டிக்க சட்டம் இருக்கிறது. தவறு செய்பவர்கள் வரம்பை மீறினால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் வரம்பை மீறினால் சுட்டுத் தள்ளப்படுகிறார்கள். 'லா அண்ட் ஆர்டர்' என்றெல்லாம் நாட்டிலே இருக்கிறது. பெரிய காரியங்களாக இருக்குமானால், அதை அடக்க மிலிட்டரி இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, கல்வித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் மட்டும் தவறுகளைச் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தவறுகளை நீக்க முடியவில்லை. அதற்கு ஒரு வழிவகை காண வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே கல்வித் துறையிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற அதியாயங்களைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். அதியாயங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அமைச்சர் பெருமக்கள் கொஞ்சம் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் ஆசிரியர்கள் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 10(ஏ)(1) ஆசிரியர்கள் பணியை வான்முறைப்படுத்த ஸ்பெஷல் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப் பரிட்சை இவர்களுக்கு வைத்தால், மற்ற துறைகளில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கும் அப்படிக்கேட்பார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்ற துறைகளில் இருப்பவர்களைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய துறையைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஸ்பெஷல் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை உண்டு என்று நேற்றையதினம் அறிவித்தார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நீதி, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நீதியா? மற்ற துறையில் இருப்பவர்கள் கேட்பார்களே என்று கவலைப்படாமல் இந்தத் துறையில் உள்ள அனைவருக்கும் இந்தச் சலுகை உண்டு என்று அறிவிக்க வேண்டும், ஏற்க வேண்டும். உடனடியாகக் காலம் தாழ்த்தாமல் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அன்றையதினம் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தார். அவர் இந்த அவையில் இருந்த போது, எப்போதும் ஆசிரியர் பிரச்சினைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருப்பார். பொறுமையோடு பிரச்சினைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அமைதியாகப் பதில் சொல்லுவார்கள். இரண்டாவது முறையாக மீண்டும் கேட்கிறேன்

[1978 செப்டம்பர் 9]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களைப்பற்றி உறுப்பினர் பேசும்போது, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நேரத்தில் இந்த அவையில் இல்லாததை ஒரு பெரிய குறையாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகள்பற்றிப் பார்க்கும்போது, கேள்வி நேரத்தின்போது ஆசிரியர் பிரச்சினைபற்றிப் பேசும்போது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களே தினமும் அரை மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரும்பவும் அதே ஆசிரியர் பிரச்சினைகள்பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாக பதில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போதுகூட ஆசிரியர் பிரச்சினை சம்பந்தமாக கான்பரன்ஸ் ஹாலில் அதிகாரிகளுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை உறுப்பினர் தெரிந்து வைத்திருந்தும் நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் கல்வி அமைச்சர் அவையில் இல்லாத வேளையில் இதைப்பற்றிப் பேச வேண்டாம். அப்படி ஒரு அமைச்சர் அவையில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, பிரச்சினைகள்பற்றி அணுகுவதற்கு அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், இந்த அரசு பிரச்சினைகளை அலட்சியப்படுத்தாது என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை உறுப்பினருடைய தகவலுக்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை.

(திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பேச எழுந்தார்.)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன்) : நீங்கள் பேச வேண்டாம். உட்காருங்கள். உங்களுடைய 'டர்ன்' வரும்போது நீங்கள் பேசலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தெரிந்தே நான் பேசியதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மையல்ல. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டம் நடைபெறும் மண்டபத்திற்குப் போயிருப்பது எனக்கு உள்ளபடியே தெரியாது. தெரிந்து ஒரு தவறான தகவலைச் சொல்லும் பழக்கம் எனக்கு என்றைக்குமே கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் அவையிலிருந்து நாங்கள் சொல்லுகின்ற பிரச்சினைகளைக் கேட்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தைக் கருதி நான் அப்படிச் சொன்னேனே தவிர, நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்பது என் விருப்பமல்ல.

அடுத்தபடியாக, ஹையர் செகண்டரி கல்வி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மௌனப் புரட்சியே நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கல்வி அமைச்சர் அறிவித்தார். பதவி உயர்வுகள் வழங்கும்போது, பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கக்கூடிய சப்ஜெக்ட் வாரியாக மாநில ரீதியாக ஒரு வரிசைக் கிரமப்படி சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் ஒரு லிஸ்ட் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்ற

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. செ. முத்துசாமி)

கோரிக்கையை நான் பதிவுத் தபாலில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதிகாரிக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். இன்னும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சீனியராக இருப்பவர்களுக்கு புரமோஷன் கொடுப்பதில்லை. ஜூனியருக்குத்தான் புரமோஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் இம்மாதிரி நடந்து, பிறகு தெரிந்து, கண்டு பிடித்து, அதன் பிறகுதான் இதைப்பற்றி வெளியே தெரிய வருகிறது. ஆகவே, உடனடியாக மாநில ரீதியாக ஆசிரியர்களுடைய சீனியாரிட்டி லிஸ்ட் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கையில் அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

(பிற்பகல் 6-30)

கிறேன். இந்த மேல்நிலைக் கல்வி எங்கே இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லும்போது, ஒரு தலைமை ஆசிரியர் தனது கருத்தைப் பத்திரிகையில் எழுதினார். ஜூனியர் காலேஜ் என்ற முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் எழுதிய கட்டுரை தினமணி பத்திரிகையில் மூன்று நாட்கள் வெளிவந்தது. உடனே டைரக்டர் அலுவலகத்திலிருந்து சேலம் டி.இ.ஓ.-விற்கு டி.ஓ. போகிறது. “எப்படி அந்தத் தலைமை ஆசிரியரை எழுத விட்டாய்? அவரை எழுத விட்டுக் கொண்டு நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்று கேட்கப்படுகிறது. இது ஜனநாயக நாடு. இங்கே சுதந்திரமாகக் கருத்து வெளியிட ஒரு ஆசிரியருக்கு உரிமை கிடையாதா? புதிய கல்வி முறையைச் சிறந்த முறையில் கற்பித்ததற்காக சிறந்த பள்ளிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பத்து பள்ளிகளில் ஒன்றின் தலைமை ஆசிரியர் அவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் இந்த மேல்நிலைக் கல்வி குறித்து அது எங்கே இருக்க வேண்டுமென்று சுதந்திரமாகக் கருத்து சொல்லி அது தினமணியில் வந்திருக்கிறது என்பதற்காக அந்த டி.இ.ஓ. அங்கே ஓடுகிறார். ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள், என்னுடைய புரமோஷன் போய்விடும் போல் இருக்கிறதே என்று சொல்கிறார். அதற்கு அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் சிறப்பான பள்ளி என்று அறிவிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் ஒன்று தனது பள்ளி என்று சொன்னதும், அதைப்பற்றி டி.இ.ஓ. எழுதுகிறார். உடனே அந்தச் சிறந்த பத்துப் பள்ளிகளில் ஒன்று என்று இருந்த அந்தப் பள்ளி அந்தப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டு உத்தரவு வருகிறது. பிளாக் லிஸ்டில் சேர்க்கப்படுகிறது. சுதந்திரம் எங்கே இருக்கிறது? பிளஸ் 2 எங்கே இருக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களிடம் கருத்து அறிய வேண்டாமா? முடிவு எடுக்கப்பட்ட பிறகுதான், அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, அதற்கு முன்னாலே ஆசிரியர்களிடம் கருத்தாங்குகள் நடத்தப்பட்டு ஒப்புதல் பெறப்பட்டதா? பஞ்சாயத்துக்கு ஒன்றாக ஜூனியர் காலேஜாக வைத்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்ற கருத்து நிலவியது. அது கேட்கப்பட்டதா? 916 பள்ளிகளைத் திறந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1978 செப்டம்பர் 9]

பஞ்சாயத்துக்கு ஒன்றாக இதை அமைத்திருந்தால், இன்னும் அதிகமாகத் துவங்கியிருக்க முடியும். அதிக வசதிகளைச் செய்திருக்க முடியும். ஆந்திராவில் இண்டர்மீடியட் என்றும், கர்நாடகாவில் ஜூனியர் காலேஜ் என்றும், கேரளாவில் ஜூனியர் கல்லூரி என்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 916 பள்ளிகளும் கிராமங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன என்பதற்காக அதை வரவேற்றேனே தவிர வேறல்ல. இது எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள்.

வொகேஷனல் எஜுகேஷன் என்று சொல்வதால், அவர்கள் வெளி வந்தவுடனே உத்தியோகத்திற்குத் தயாராவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த அளவிற்கு அவர்கள் தயாராவார்கள் என்பதைப் பொறுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மேல்நிலைப் பள்ளி உருவாக்கப்பட்டதும், சேலத்தில், தர்மபுரியில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் துடிப்பான உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் ஒரு சிலருக்கு விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. கல்வித் துறையில் செகண்டரி எஜுகேஷன் போர்டில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு சங்கம் இருக்கின்றது. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. தமிழாசிரியர்களுக்கு நீண்ட காலமாக சங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு இடமில்லை. பட்டதாரி சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அதில் ஒரு சங்கம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. தொடக்கப் பள்ளி சம்பந்தமாக மூன்று சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒரு சங்கம்

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடிக்க வேண்டும். பேசவேண்டியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: கல்வித் துறையில் உள்ள ஒரு சார்பாக நடக்கிற தன்மையை உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாறுதலைப் பொறுத்தவரையில், கல்வி அமைச்சர் சொல்கிறார்கள் என்று அங்குள்ள சி.இ.ஓ. அலுவலகத்தில் பல மாறுதல்கள் நடக்கின்றன. எம்.ஏ. படித்துவிட்டு பதவி உயர்வு பெற்று உயர் பள்ளிக்குச் சென்ற ஒரு பி.டி. ஆசிரியா மாற்றப்படுகிறார். சேலம் மாவட்டத்தில் ஐந்து பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. அதற்காக மீண்டும் ஐந்து ஆசிரியர்கள் சேலத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரியிலிருந்தவர்களை சேலத்திற்கு மாற்றி,

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. செ. முத்துசாமி)

மதுரையில் திருச்சியில் இருந்து சேலத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஐந்து பேருக்கு மட்டும் தனி நீதி வழங்கியிருக்கிறது, கல்வித் துறை. தற்புரியிலிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கும் ஆசிரியர் புதிய ஹையர் செகண்டரி வகுப்பிற்கு மாற்றப்பட்டிருந்தால், ஆட்சேபணை இல்லை. பி.டி. ஆசிரியர், எம்.எ. தமிழ் படித்துவிட்டு ஏற்கெனவே புரமோஷனாகி தங்கள் குழந்தைகளை நாமக்கல் கல்லூரியில் சேர்த்துவிட்ட பிறகு, அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி, அங்குள்ள ஆசிரியரை 15 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள பள்ளிக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி சி.இ.ஓ.-விடம் கேட்டால், கல்வி அமைச்சரிடம் தான் இதுபற்றிக் கேட்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அதனால் கல்வி அமைச்சருக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். மாறுதலில் கணவன் மனைவி ஒன்றாக வைக்கப் பட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கல்வித் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய கணவன் மனைவியர்களுக்குத்தான் இந்த விதிமுறையா? எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இது பொருந்தவில்லையா? சமூகத்தில் பணம், அந்தஸ்து உள்ளவர்கள் மாறுதல் உத்தரவு வந்தாலும் போகாமல் ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் கொடுத்து லீவு போட்டுவிட்டு செல்வாக்குடன் இருக்கிறார்கள். சாதாரண மாணவர்கள் துக்கியெறியப்பட்டால், என்கே வேண்டுமானாலும், போக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு சீரான சம நீதி வழங்கப்பட வேண்டும். மாறுதல்களில் அறியாயங்கள் நடக்கின்றன. கணவன் மனைவி 20 மைல்களுக்கு அப்பால் ராசிபுரம், கண்ணக் குறிச்சி பகுதிக்கு மாறுதல் செய்யப்படுகிறார்கள். இந்த அரசு சொன்னதை யெல்லாம் செய்ய வேண்டாமா? இதுபற்றிப் பலமுறை முறையிடு செய்திருக்கிறோம். சேலம் சி.இ.ஓ.-வைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே ஆபீஸ் சூப்பிரண்டு தான் சி.இ.ஓ.-வாக இருக்கிறார். சூப்பிரண்டு வைத்ததுதான், சொல்வதுதான் நடக்கிறது. அவரிடம் இரவில் சந்தித்து சிலர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மறுநாள் ஆர்டர் வருகிறது பாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார்கள். அவர்கள் பின்னாலேயே ஆர்டரும் வருகிறது. ஆகையால் அங்கே சி.இ.ஓ. செயல்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். சிலர் சென்னைக்கு வருகிறார்கள். இங்கே வரும்போது, இன்னொருவரை அழைத்து வருகிறார்கள். இவ்வளவு கொண்டு வா என்கிறார் அவர். மேல் மட்டத்தில் நாயையமாக நடைபெறுகிறது. ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கீழே உள்ளவர்கள், சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இங்கேயிருந்து போன் போகிறது. மாற்றல் உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன. ஒரு ஆசிரியர் மாறுதல் செய்யப்படாமலேயே போடப் பட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. மீண்டும் மாறுதல் செய்யப்பட்டது. அது ரத்தாகிறது. இப்படி இந்த நிர்வாகம் இருப்பதைப்பற்றி, சேலம் சி.இ.ஓ. நடந்துகொள்வதைப்பற்றி

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1978 செப்டம்பர் 9]

ஒரு எஞ்சுயரி கல்வித் துறை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை கல்வித் துறை மீது இத்தகைய குற்றச்சாட்டை நான் சாட்டிய தில்லை. இன்றைக்கு நடைமுறை மிகவும் கவலை தரும் விதத்தில் சரியில்லாத முறையில் நடந்து வருவதால், விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் காரியங்கள் செய்யப்படுவதால், ஒரு எஞ்சுயரி அவசியம் வைக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் இதுபற்றித் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நேஷனல் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நாம் இந்த நாட்டில் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிற சம்பவங்கள் அங்கே நடக்கின்றன. இதை முத்துசாமி சொல்கிறேன் என்ப தற்காக விட்டுவிடாமல் உண்மையிருக்கிறதா என்பதைக் கண்டு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியப் பேரவையின் பல முறையிடு களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் அவற்றைக் குறித்து வைத்து அவைபற்றி எஞ்சுயரி செய்தாக வேண்டும். அதைச் செய்தால், அங்குள்ள அநியாயத்தைப்பற்றிப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எந்தத் தேதியில் அழைத்தாலும் வந்து ஆதாரங்களைத் தரத் தயாராக இருக் கிறோம். ஆசிரியர்கள் வெளும்பி நிற்கிறார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : அதிகநேரம் பேசி விட்டார்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள். அதற்கு மேல் நேரம் ஒதுக்கமாட்டேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்கள் என்னை அனுமதித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்தப் பிரச்சினை கொஞ்சம் வேகமாக மாவட்டம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : மற்றவர்கள் பேச வேண்டும் என்பதால், உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : சென்றமுறைகூட அனுமதித்த நேரத்திற் குள்ளாகவே நான் எனது பேச்சை முடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிகழ்ந்துள்ள விஷயங்களைப்பற்றி ஒரு எஞ்சுயரியே வைக்க வேண்டும். அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சொல்வதில் உண்மை இருந் தால், நடவடிக்கை எடுங்கள், அது போதும். உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று கண்டுபிடிப்பதற்கே வழியில்லாமல், இன்றையதினம் கல்வி இலாக்கா

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. செ. முத்துசாமி)

செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. என்னைப் போன்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மேலவை உறுப்பினர் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறை சொன்னால், இங்கே இருக்கிற ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி, சி.சு.ஓ. மீது விசாரணை செய்யச் சொல்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி புகார் சொல்லும் என்னைக்கூட சந்திப்பதில்லை, விசாரிப்பதில்லை, அங்கே சென்று வந்து புகாருக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பிவிடுகிறார். இந்த முறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் மாறுதலில் நடைபெற்றுள்ள பல்வேறு அநியாங்களைப்பற்றி உடனடியாக விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்குப் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருந்தாலும், ஊதியக் கமிஷன் சிபாரிசுகளைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் உடனடியாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். கோவத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான்காவது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை மீதான முடிவுகள் ஒன்றும் பண்டிகைக்கு முன் தரப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் அது இன்னும் பரிசீலனையிலேயே இருக்கிறது. விரைவில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாள் வருகிறது. அண்ணா அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லும் இந்த அரசு அவருடைய பிறந்தநாள் விழாவிடவது இந்த ஊதியக் குழு அறிக்கை மீதான முடிவுகளை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் பிறந்த நாளின்போதுகூட சோல்வப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். எனவே அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளின்போதாவது இதனை வெளியிட வேண்டும். ஏனென்றால் கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆட்சி அக்டோபர் 2-ம் தேதியிலிருந்து அதை அமுல் படுத்தும் என்று தேர்தலுக்கு முன்னாலே அறிவிப்பு வெளியிட்டிருந்தது. எனவே இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்கு முன்பாக இதன் கடைசி நாளிலோ, அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளிலோ இதனை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் நாங்கள் அவசரப்படுவதாக தயவு செய்து கருதக்கூடாது. அதோடு, இதை அறிவிக்கும்போது, நிலுவைப் பணத்தை ரொக்கமாகக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் பிராவிடண்ட் பண்டில் சேர்த்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் இதை நம்பி பல்வேறு ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே கடன் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே இதில் விரைவாக அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி, வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1978 செப்டம்பர் 9]

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களை ஐந்து நிமிட நேரத்திற்குள் சொல்லிக்கொள்ள முன்வருகிறேன். இந்த அவையிலே ஏற்கெனவே நான் எடுத்துச் சொன்ன காரியங்கள் இதுவரையிலும் நடைபெறாமல் இருப்பதை நினைவூட்டும் வகையிலேயே என் பேச்சு அமைந்திருக்கும்.

கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளத்தின்போது பாதிக்கப்பட்ட சாலைகளைப் பழுது பார்த்து அவைகளைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்காக சில வட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக துணை மானியக் கோரிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பு புயல் வெள்ள நிவாரண அறிக்கையினைப் பேசுகிறபோது, சில கருத்துக்களை இந்த அவையிலேயே பேசினேன். அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகிறபோதும் அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினேன். இப்போதும் அதையே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புயல் அடித்த பகுதியாக செலம் மாவட்டம் சேந்தமங்கலம் யூனியன் பகுதி அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அந்த ஒன்றியத்தில் ஒரு ரோடுகூட பழுதுபார்க்கப்படவில்லை. அந்தப் பாதைகளை இப்போதே சரியாக ரிப்பேர் செய்யாவிட்டால், மீண்டும் மழை பொழிகிற போது, அதனால் அதிகமான பாதிப்பு ஏற்பட்டு, அதைச் சீர் செய்யும் செலவும் அதிகமாக ஆகும் என்று நிதி நிலை அறிக்கையின்போதே பேசினேன். எனவே அப்படிப் பழுதடைந்து இன்னும் சீரமைக்கப்படாத அந்த ரோடுகளை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையிலிருந்தாவது செலவு செய்து அவற்றைச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேந்தமங்கலம் ஒன்றியத்தில் புதுக்குளம் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரும் கரை பழுதடைந்துள்ளது. அது ரோடாகவும் பயன்படுகிறது, ஏரியின் கரையாகவும் பயன்படுகிறது. புயல் அடித்தபோது, அது உடைந்துவிட்டது. ஆனால் இப்போதும் கூட அது ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. கொல்லி மலையிலிருந்து பெய்கிற மழைத் தண்ணீர் இந்தக் குளத்துக்குப் போகாமல் வேறு ஒருவருடைய காட்டுக்குச் சென்று விடுகிறது.

எங்கள் ஒன்றியத்திற்கு கடந்த ஆண்டு இரிகேஷன் கிரான்ட் என்ற அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அதில் செலவு செய்தது போக பாக்கி ரூபாய் 18,000 ஒன்றியத்தின் கையில் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை 'சாண்டர்' செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை இந்தப் பழுதுபார்க்கும் வேலைக்குப்

(திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்) 1978 செப்டம்பர் 9]

பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி வேண்டும் என்று எங்கள் ஒன்றிய ஆணையர் அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார். எனவே இந்தப் பணம் 18,000 ரூபாயை பாதைகளைப் பழுதுபார்க்க உபயோகித்துக்கொள்ள உரிய அனுமதியை இலாக்கா வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நடமாடும் மருத்துவக் குழுக்கள் அமைத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். 100 ஒன்றியங்களில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கான வகையில் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டத்தை அறிவிக்கும் போதே, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் நல்லது. கடந்த 7 ஆம் தேதியிலிருந்து நடமாடும் மருத்துவக் குழுக்களை செயல் முறைக்குக் கொண்டு வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல சுகாதார நிலையங்களில் டாக்டர்களை நியமிக்கப்படவில்லை. இருக்கிற டாக்டர்கள் வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அறிவிக்கும்போதே, தேவையான வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே அரசாங்கத்தின் மூலமாகப் பொருட்காட்சி நடத்த ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்தப் பொருட்காட்சிக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவுழிப்பதால் என்ன பலன் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபோதுதான் முனிசிபாலிட்டிகளோ கார்ப்பரேஷன்களோ தங்கள் செலவில் பொருட்காட்சி நடத்துவது கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக அங்கேயிருக்கிற முனிசிபல் அலுவலர்கள் ஒரு மாதம் முதல் ஒன்றரை மாதம் வரை தங்களுடைய அலுவல்களைக் கவனிக்க முடியாமல் போவதுடன், நகரத்திற்குத் தேவைப்படும் சுகாதார வேலைகள், மற்ற அத்தியாவசியமான வேலைகளைக் கூடக் கவனிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. மேலும் அலுவலக வேலைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டு, இது கைவிடப்பட்டது. முனிசிபாலிட்டிக்கு வருவாய் தேவை என்றால், அதற்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு லீஸ்விட்டு பொருட்காட்சிகளை நடத்தலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. நான்கு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு தனியாருக்கு லீஸ் விட்டால், அந்தப் பணம் முழுவதும் முனிசிபாலிட்டிக்கு வருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பொருட்காட்சிகளை நடத்தினால், அங்கே சூதாட்டம்தான் நடைபெறுகிறது என்றும், மக்களுக்குத் தேவையில்லாத காரியங்கள் பல அங்கே நடைபெறுகின்றன என்றும் காரணம் காட்டி, இப்போது அந்தப் பொருட்காட்சியை அரசு சார்பில் நடத்தலாம் என்று முடிவு

(திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பொருட்காட்சிகளில் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றால், அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் அதிகாரம் இருக்கிறது. தவறு செய்பவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும்போது, அரசாங்கம் போய் ஏன் இதில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நான்கு லட்ச ரூபாய் முனிசிபாலிட்டிக்கு லீஸ் தொகையாக வந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு நகரத்திற்குத் தேவையான வேலைகளைச் செய்துகொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கம் நடத்தும்போதும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும்போதும் சரி, அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஸ்டால் வைக்கிறோம். அரசாங்கமே பொருட்காட்சி நடத்தும்போது, பொதுவாக அது ஆளுகிற கட்சிக்கு விளம்பரமாக அமைந்து விடுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே உள்ள பொருட்காட்சிச் சாலையின் துழைவு வாயிலில் இரட்டை இலைச் சின்னத்தைப் போட்டு, அதற்கு மின்விளக்கு அலங்காரம் செய்து விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பில் கட்சி விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. அரசின் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தினால் பரவாயில்லை, ஒப்புக்கொள்ளலாம். அதோடு அமைச்சர்கள் படங்களை அதிகமாகப் போடுகிறார்கள், கேட்டால் அவர்கள் ஆளுகிற பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம், ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் விளம்பரமே பிடிக்காது என்று சொல்லக்கூடியவரின் தலைமையில் உள்ள ஆட்சியில் கட்சி சார்பான விளம்பரம் அரசாங்கத்தின் செலவில் செய்யப்படுகிறது என்றால், என்ன பொருள்? அதுவும் ஆளுகிற கட்சியான அண்ணா தி.மு.க. வின் தேர்தல் சின்னமான இரட்டை இலை துழை வாயிலில் பெரிதாகப் போடப்பட்டு, அரசாங்கப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இது ஊழல் இல்லையா?

அது மட்டுமல்ல. நான் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர். நிமரென்று மழை பெய்து ஊரில் ஒரு செலவு ஏற்பட்டது அல்லது ஓவர்ஹெட் டேங்கில் ஒரு ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்றால், நான் ஒரு 'சேக்' போட்டு பணம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. நான் தீர்மானம் போட வேண்டும், யூனியன் ஓவர்சியர் வந்து பார்த்து அனுமதி பெற்ற பிறகுதான், நான் பணம் வாங்க முடியும். ஆனால் ஸ்டால் அமைப்பதற்காக என்று ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலிருந்தும் ரூபாய் 100 வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது ஊழல் இல்லையா? ஒரு ஈ.ஓ.பி. பஞ்சாயத்துகளுக்குச் சென்று ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலிருந்தும் ரூபாய் 100 வாங்கி வந்திருக்கிறார். இது சேலம் மாவட்டத்திலே நடைபெற்றிருக்கிறது. இது ஊழல் இல்லையா என்றுதான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கையால் எங்கள் மாவட்டத்தில் சேலம் முனிசிபாலிட்டிக்கு நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்)

அடுத்து, ஊட்டிப் பகுதியில் பல சாலைகள் அமைக்க பணம் ஒதுக்கீடு செய்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கொல்லிமலையைப்பற்றி ஒவ்வொரு முறையும் நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கொல்லிமலையில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தைச் சார்ந்த 16 நாடுகள் இருக்கின்றன. 1959-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்திலே இருந்து அவர்களுக்குச் சரியான பாதை வசதி செய்து தரப்படவில்லை. அந்த 16 நாடுகளும் ஒன்றியத்தோடு இணைக்கப்படவில்லை. ஒன்றியத் தலைமையிடத்திலேதான் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது, போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. 20, 30 மைல்களுக்குப் பரவியிருக்கிற இந்த 16 நாடுகளைச் சார்ந்த ஊராட்சித் தலைவர்கள் இங்கே வரவேண்டுமென்றால்கூட, சரியான வண்டிப்பாதைகூட கிடையாது. எனவே கொல்லி மலையைப்பற்றிக்கவனம் செலுத்தி, இந்த 16 நாடுகளையும் இணைக்கக் கூடிய அளவுக்கு சாலைகள் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-50)

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஜீப்புகள் தேவைப்படுமானால், சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். விதியிலே அசெம்பிளி என்றுதான் இருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். கவுன்சில் என்ற வார்த்தையே இல்லை என்று ஆணையாளர் சொல்கிறார். கவுன்சில் உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த உரிமையை வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டம்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாமக்கல் பகுதியிலே மதுவிலக்கு மிக மோசமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். ஒரு கிராமத்தில் சாராயம் காய்ச்சுவர்கள் பற்றி டி.எஸ்.பி. அவர்களுக்குச் சிலர் மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இது மாமூலாக நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் சாராயம் காய்ச்சுவர்கள் கைகளை வெட்டிவிடவேண்டும். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சாராயம் காய்ச்சுவர்களைப் பிடித்துக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணி அவர்களைப் பற்றி, நேரடியாக டி.எஸ்.பி.க்கு போன் செய்து சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 9]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சேலம் பொருட்காட்சிபற்றிப் பேசுகிற போது, அரசாங்கம் நான்கு லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கிறது. அது நஷ்டம்தானே என்று இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு தவறான தகவல். சேலம் முனிசிபாலிட்டி கடந்த ஆண்டுகளில் தனியாருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டு எந்த வருமானத்தைப் பெற்றிருக்கிறதோ, அதற்குத் குறையாத அளவிலே இந்தப் பொருட்காட்சியிலேயே வருமானம் வர இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏதோ இரட்டை இலைக்கு விளம்பரம் தேடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலத்திலே பொருட்காட்சி என்றவுடன், அதற்கான ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டுவதற்கு, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பொருளின் அடையாளத்தை பொருட்காட்சியின் சின்னமாக வைத்தார்கள். அதற்கும் அரசுக்கும் எந்தவித தம்பந்தமும் பொறுப்பும் இல்லை. சேலம் மாவட்டம் என்றால், மாம்பழத்திற்கு பேர் பெற்றது. அந்த மாம்பழத்தைச் சின்னமாக வைத்தார்கள். தனியாக இருந்தால், சரியாகத் தெரியாது என்பதற்காக இரண்டு இலைகளையும் சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், சூரியனையே பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்வார்கள் போலிருக்கிறது. ஏர் உழவனைப் போட்டால் அது ஜனதா கட்சி, கை அடையாளம் போட்டால் அது இந்திரா கட்சிச் சின்னம் என்று சொல்வார்கள் போலிருக்கிறது. அண்ணா தி.மு.க. தனது சின்னத்தை விளம்பரப் படுத்தவேண்டிய அவசியத்தில் இல்லை. ஆகவே நல்ல நோக்கத்தோடு செய்கின்ற நல்ல காரியங்களை, நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் பாராட்டப்படுகின்ற காரியங்களை, மறைத்திட முடியாது. பொருட்காட்சி நடத்துவது ஒரு நல்ல காரியம். அதற்கும் நீங்கள் அரசியல் சாயம் பூசவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : நாங்கள் அரசியல் சாயம் பூச விரும்பவில்லை. நீங்கள் வந்த பிறகுதான், அதைச் செய்கிறீர்கள். அந்த நிலைமை முனிசிபாலிட்டி அதிகாரிகள் மற்ற அதிகாரிகள் மத்தியிலேயே இருக்கிறது. மாங்காயை இலைகளோடு போடவேண்டிய அவசியமில்லை. மாங்காயை மட்டும் தனியாகப் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையிலே 22 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமான செலவுக்கு இந்த அவையினுடைய ஒப்புதலைக் கேட்டு கோரிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-க்கு மிஞ்சிச் செய்த செலவினங்களுக்கு அனுமதி கோரப்படுகிறது.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

உண்மையில் நாட்டுக்குத் தேவையான நல்ல காரியங்களைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்துவது முக்கியமாகும். துணை மதிப்பிடுகலில் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி அதைச் செய்ய வேண்டும். அதிலும் முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே பணம் ஒதுக்கி செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தையுடையவர்கள்தான் நாங்கள். நமது மாநிலத்திலுள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினைபற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய, நேற்றைய, நாளைப் பிரச்சினைகளைப்பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லி நான் அமைய விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியிருந்தாலும்கூட, அந்தப் பிரச்சினைகளுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து நானும் திரும்பவும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை இருக்க வேண்டுமென்றுதான் எண்ணுகிறோம். அனைவரும் அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டியது இன்றியமையாததாகிவிட்டதனால், அதற்குக்கூட மிக அதிகமான தொகையை இந்தத் துணை மதிப்பிட்டில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கலாம். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரை, அப்படி ஒதுக்க மகிழ்ச்சியோடுதான் இருக்கும். நம் மாநிலத்திலே அவர்கள் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கம் அரசுக்கு வேண்டுமோ விடுத்தது. அதைப்பற்றி விரிவான ஒரு அறிக்கையை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விதி 82-ன் கீழ் அளித்தார்கள். முந்தானாள் 29 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று 35 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று 100 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. நான்கு பேர்கள் உண்ணாவிரதம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்காக மாணவர்கள் அனுதாபம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை வெளியிட்டதற்குப் பிறகு, ஆங்காங்கே ஆசிரியர்கள் வெளியேறுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். திருச்சியிலே 11 மணிக்கு ஆசிரியர்கள் வேளியேறுவதாக விஷயம் தெரியவருகிறது. இது மாநிலம் தழுவிய பிரச்சினை. அமைச்சர் அவர்கள் கான்பரன்ஸ் ஹாலிலே கூடி அதிகாரிகளுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பது ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. இன்றே இது முடிவடைய வேண்டும். அவர்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அந்த 11 கோரிக்கைகளை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்களும் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளில் என்னென்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? மிகவும் முக்கியமாக அவர்கள் கேட்பது பணிப் பாதுகாப்பு. போராட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் இறங்குவதற்கு முக்கியகாரணம் பணிப் பாதுகாப்புத்தான். திருச்சி

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

[1978 செப்டம்பர் 9]

யில் ஹோலி கிராஸ் கல்லூரி, நாகர்கோவில் ஹோலி கிராஸ் கல்லூரி, பையோனீர் குமாரசாமி கல்லூரி இவைகளிலிருந்து பல ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் நமக்கு மிக்க வேதனையை அளிக்கிறது. 31—3—1977-ல் யார் யார் எல்லாம் பணியில் இருக்கிறார்களோ, அது அரசுக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பணி பாதுகாக்கப்படும் என்ற பிறகு அரசு இப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இவ்வளவு ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அறிவித்தபடி செய்யாததன் காரணமாகத்தான் போராட்டத்தில் அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அரசு அதை உணர்ந்து அதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் கல்லூரிகளிலே ஆசிரியர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். தனியார் கல்லூரியிலே ஆசிரியர்களை வெளியேற்றாமலிருக்க, பாதுகாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஆனால் அரசு அரசுக் கல்லூரிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை. அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று தனியார் கல்லூரியினர் குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்கின்றனர். அதற்கு அரசினர் உயர் கல்வி இலாக்கா இயக்குநர் அவர்கள் தருகின்ற பதில் என்ன?

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த ஆசிரியர்கள் எல்லாம் 10 (ஏ) (1) விதியின்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். 10 வருடகாலம்கூட ஆகியிருக்கிறது. வெளியேற்றுகிறோம் என்கிறார்கள். அது விவாதத்திற்குச் சொல்கின்ற பதிலாக இருக்கலாமே தவிர, இந்த அரசில் இரண்டாண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றினால், அவர்களை மூன்றாவது ஆண்டில் பணியில் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதில்லை. மூன்றாவது வருடமானதும் அவர்களை 'கன்பர்ம்' செய்வதற்கான உத்தரவுகளை வழங்கிட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது என் எண்ணம். எப்போதுமே அவர்களை டேம்பரரியாகவே வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதை மாற்ற வேண்டும். தனியார் கல்லூரிகளுக்கு என்னென்ன சொல்கிறோமோ அதை அரசுக் கல்லூரிகளும் நடத்திக் காட்ட வேண்டும். இதற்கு அவர்கள் காட்டும் காரணம் 10 (ஏ) (1) விதி என்பதுதான். 10 (ஏ) (1) என்பது வெள்ளைக் காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்தது.

(நிற்பகல் 7-00)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மேலவையின் காலவரையறை நீட்டிக்கப் படுகிறது.

1978 செப்டம்பர் 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒவ்வொரு பதவிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட கல்வித் தகுதி ஏற்படுத்திவிட்டு, அந்தக் கல்வித் தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காத நேரத்தில், அந்த அளவுக்குப் படித்தவர்கள் கிடைக்காத நேரத்தில், ஆள் இல்லாமல் நிர்வாகம் நின்றுவிடக் கூடாது என்ப தற்காகத்தான் அந்தக் குறைந்த கல்வித் தகுதியுள்ள ஆட்களை டெம்பரரியாக நியமிப்பதற்கு அந்த விதி போடப்பட்டது. இப்போது எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் பியூன் வேலைக்குக்கூட வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி யான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. குறைந்த கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள் 10 (ஏ) (1) விதியின்கீழ் நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இந்தக் காலத் தில் கிடையாது. தேர்வாணைக் குழு எத்தனை ஆசிரியர்கள் தேவை என்பதைப் பற்றிக் கண்டறிய முடியும். 100 பேர்களுக்குத் தேவை என்றால், 200 பேர் களுக்குப் பட்டியல் தயாரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கோளாவிலே டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர் வேலைக்கு, டிரான்ஸ்போர்ட் டிரைவர் வேலைக்குக்கூட தேர்வாணைக் குழு மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக் கிறார்கள். தேர்வாணைக் குழு மூன்று வருடங்களுக்கு பட்டியல் தயாரித்துக் கொள்கிறது. அந்தப் பட்டியல் மூன்று வருடங்கள் ஆன பிறகு, 'லேபஸ்' ஆகிறது. அந்த மாதிரித்தான் அங்கே நியமனங்கள் நடந்து கொண்டிருக் கின்றன.

இந்த ஆண்டுகூட 10 (ஏ) (1)-ல் ஏன் நியமிக்க வேண்டும்? இந்த ஆண்டு அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு, எட்டு ஆண்டுகள் அப்படி இருக் கிறார்கள். அவர்கள் தேர்வாணைக் குழுவிற்கு இன்டர்வியுவிற்கு அனுப்பப் பட்டு, செலக்ஷன் ஆகவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் தேர்வாணைக் குழுவின் மூலம்தான் வர வேண்டும்; அவர்கள் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி களாகவும், டெபுடி டைரக்டர்களாகவும் வரலாம்; எனவே தேர்வாணைக் குழு மூலமாகத்தான் வர வேண்டுமென்று சொல்லி, அதை பப்ளிக் சர்வீசஸ் டிபார்ட்மென்டும் 'அப்ரூவ்' செய்துவிட்டது. சட்டம் சரிதான். ஆனால் போட்ட சட்டத்தை யார் மாற்றுவது? எல்லாத் துறைகளிலுமுள்ள 10 (ஏ) (1) ஊழியர்களை, போதிய கல்வித் தகுதியுடையவர்களை, சிறப்புத் தேர்வாணைக் குழு என்று வைத்து, அதன்மூலம் அவர்களைப் பெல்லாம் நியமித்து விட்டு, இனி, இன்றுமுதற்கொண்டு, 10 (ஏ) (1) நியமனம் கிடையாதென்று முடிவு செய்ய வேண்டும். எந்த அதிகாரியானாலும்—செக்ரட்டரி, டைரக்டர், ஜாயின்ட் டைரக்டர்—யாராக இருந்தாலும், 10 (ஏ) (1) விதிப்படி நியமிக்க அதிகாரம் கிடையாது. அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் லிஸ்டிலிருந்து தான் போட வேண்டும். அட்வான்ஸாக லிஸ்ட் வாங்கி வைக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் லிஸ்ட் வாங்கி வைக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் அதிகாரி

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

வேலைக்கு லாயக்கில்லை என்று முடிவெடுக்க வேண்டும். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் உடனடியாகத் தீர்வு காணவிட்டாலும், இந்த ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு முடிவெடுத்து, உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும். “நானே முதல் வேலை செய்கிறார்கள், சம்பளம் பெறுகிறார்கள், அந்தக் கல்லூரியில் வேலையில்லாமல் இருந்தால், வேறு கல்லூரிகளுக்கு மாற்றப்படுவார்கள்” என்று அரசு தெளிவுபடுத்தினால், அந்தப் போராட்டம் உடனே நிற்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, நாகர்கோவிலில் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு முன்னாலே, அரசுப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், கெஜட் பதவிக்கு வரக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறவர்கள் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழு நாட்களாகப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. முக்கியமான பிரச்சினை இது. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எம்.எ., பி.டி. பட்டம் பெற்ற தலைமையாசிரியர்கள் அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பான பதவியில் இருக்கிறவர்கள் போராட்டத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களென்றால், அதற்குக் காரணமென்ன? நாம் ஏதாவது ஒரு காரணம் சொன்னால், அது நாட்டிலே நிற்காது. இன்று அவர்கள் நாம் சொல்வதைக் கேட்காமல் போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். மேல்தலைப் பள்ளிகள் வந்த பிறகு, அதிலே ப்ரமோஷன் கொடுக்கும் முறையிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே ப்ரமோஷன் கொடுக்கும் முறையிலும் ஏற்பட்ட பெரும் சிக்கல் காரணமாக இன்று அரசு ‘ஏ’ விங் பள்ளிகளிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தலைமையாசிரியர்கள் அங்கே போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ‘பி’ விங் ஆசிரியர்கள் திருச்சியிலே போராட்டத்தைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பிரிவு ஆசிரியர்களும் நூற்றுக்கு நூறு அதிருப்தி, நூற்றுக்கு நூறு வெறுப்பு காரணமாக போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். இதற்கு ஒரே காரணம் ‘ஏ’ விங், ‘பி’ விங் என்று இரண்டாகப் பிரித்து, அதற்குத் தனி ஜி. ஓ. போட்டிருப்பது. ‘ஏ’ விங், ‘பி’ விங் இன்டிக்ரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே பல முறை வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். வேண்டுமென்றால் எங்களை அழைத்து வைத்து, அவர்களையும் அழைத்து, தனி கான்பரன்ஸ் நடத்தி, ஒரு முடிவெடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், இணைப்பு இல்லாமல், அவர்களுக்குப் போஸ்டிங்ஸ் போடுகிறார்கள். ‘ஏ’ விங் ஆசிரியரை ‘பி’ விங் பள்ளியிலே போட்டு, ‘பி’ விங் ஆசிரியரை ‘ஏ’ விங் பள்ளியில் போடுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் அதிருப்தியடைகிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

திருநெல்வேலி மாவட்டம், கூடங்குளம் அரசு 'பி' விக் பள்ளித் தலைமை யாசிரியரை 'ஏ' விக் பள்ளிக்கு மாற்றினார்கள். அதற்குப் பிறகு ராணிப் பேட்டைக்கோ, வேலூருக்கோ மாற்றினார்கள். ஏழாவது ஆர்டர் கடைசியில் வந்திருக்கிறது. ஒரே ஆளுக்கு ஜூலை மாதத்திலிருந்து ஏழு ஆர்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜாயின்ட் டைம் ஏழு நாட்கள் கழிவதற்குள், அடுத்து ஒரு ஆர்டர் வருகிறது. இப்படியே ஏழு ஆர்டர்கள். கடைசியில் ராணிப்பேட்டையில் 'ஜாயின்' பண்ணிவிட்டு, லீவ் போட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறார். அதுமாதிரி 'ஏ' விக் பள்ளிகளிலும் இருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக முடிவெடுக்காமல் நாள் கடத்துவதால், சிக்கல்கள் பெருகுகின்றன. இதைப் பற்றித் தெளிவாகப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும். இந்த அவையிலே இருக்கக் கூடிய எனக்கு மிகுந்த வருத்தம் என்னவென்றால், இங்கே ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் ஆறு பேர்கள் இருக்கிறோம், ஆறு பேரும் பேசுகிறோம்...

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : ஆறு பேரும் அதிகமாகப் பேசுகிறீர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இருந்தாலும் எங்கள் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நான்கூட நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் சொன்னேன். இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி அவர்களெல்லாம் பேசினார்கள்; நான் இந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டுப் பேசலாமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகி, போராட்ட நிலையில் இருக்கிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தை நிறுத்துவதற்கு ஒரு வழி சொன்னேன். 'ஏ' விக், 'பி' விக் இணைப்பைப் பொறுத்து ஒரு வழி சொல்கிறேன். உடனடியாக இரு சாராரையும் அழைத்து வைத்து, 'இணைப்பு ஜி.ஓ. போடுகிறோம், அதுவரை பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், உங்கள் யாரையும் பாதிக்காது' என்று சொல்ல வேண்டும். 1971-லேயே சொல்லியிருக்கிறேன், 1972 தேர்தலுக்கு முன்பு. நான் இரண்டு சாராரிடமும் வோட் வாங்கினவன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 'பி' விக் பள்ளி ஆசிரியர்களிடமிருந்தும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 'ஏ' விக் பள்ளி ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் வோட் வாங்கியிருக்கிறேன். அங்கே தலை, வால் என்றிருந்தால், அடுத்த தடவை வோட் வாங்க முடியாது. 'ஏ' விக், 'பி' விக் பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இணைப்பைப் பொறுத்தவரையில், date of entry into service -ஐ வைத்து, State-wide seniority list எடுத்து, அதை எல்லோருக்கும் கொடுத்து, இன்னாருக்குக் கீழே, இன்னாருக்கு மேலே என்று தெரிவித்து, அப்ஜெக்ஷன் இருந்தால் தெரிவிக்க நாள் குறிப்பிட்டு, அதற்குப் பிறகு Non-gazetted Headmaster வேலைக்கு District Cadre -ல், Gazetted Headmaster -க்கு State Cadre என்றும், promotion வேண்டுமென்றால் State list -க்குப் போ, இல்லையென்றால் District list -ல் இரு என்று சொல்லி, option

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

கேட்க வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு வழியேயில்லை. பல மாவட்டத்துக் காரர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். சில மாவட்டங்களில் ஐந்து வருடங்களில் தலைமையாசிரியர்களாகி விடுகிறார்கள். சில மாவட்டங்களில் 20 வருடங்களுக்குப் பிறகும் தலைமையாசிரியராக ஆவதில்லை. அவர்களுக்குப் pay protection கொடுக்கலாம். தலைமையாசிரியராக இருப்பவர் தலைமை யாசிரியராகவே இருக்கட்டும். ஐந்து வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர் லிஸ்டில் 200 ஆம் நம்பராக இருப்பார். ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக்காரர், 18 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர் லிஸ்டில் 120 ஆம் நம்பராக இருப்பார். ப்ரமோஷன் வரும்போது, அவர் அடுத்த போஸ்டிக்குப் போகிறார். Service Rule -ஐ துணுகி, ஆராய்ந்தால் இதைத் தவிர வேறு வழி செய்ய முடியாது. இதைத் தவிர எந்த வழியைச் செய்தாலும், அதை நீதி மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று எதையும் செய்ய முடியாது. அப்படி ஒருக்காலும் நடக்காது. எல்லோரையும் கேட்டுக் கொண்டு, நீதி எதுவோ, அதை அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று, அவை மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை சின்னச் சின்னப் போராட்டமாகி, அது தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்குப் பின்னாலே யார் இருக்கிறார்களென்பது தெரியும். கல்லூரிகள் திறந்துள்ள நேரம். இந்தப் பிரச்சினையை ரொம்ப நான் நீடிக்காதீர்கள். அரசின் நன்மைக்காக, நாட்டின் நன்மைக்காக, ஆசிரியர்களின் நன்மைக்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

நான் இன்னும் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 77,000 ஏக்கர் பயிர் செய்யப்பட வேண்டிய, இரண்டு போக நிலங்களில், 37,000 ஏக்கர் நிலங்களில்தான் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 40,000 ஏக்கர்கள் பயிர் செய்யப்படவில்லை. காரணம், பருவ மழை தவறிவிட்டது. தென் மேற்குப் பருவ மழை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மிகக் குறைவாகி, அனை களில் குறைந்த அளவுக்குத்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது. பேச்சிப்பாறை அணையில் 41 அடி தண்ணீருக்குப் பதிலாக ஐந்து அடி தண்ணீர்தான் இருக்கிறது. 37,000 ஏக்கர்கள்தான் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் எவ்வளவு இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறார்களென்பதைப் பார்த்து, தக்க உதவிகளைச் செய்ய, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் நீதி ஒதுக்காவிட்டாலும், இப்போது செலவு செய்துவிட்டு, அடுத்த துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

(பிற்பகல் 7-10)

அந்த மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட இப்போது வடகிழக்குப் பருவ மழை தொடங்கி மணிலா பயிர் பயிரிட ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அங்கும் மழை பெய்யவில்லை. இங்கு தென்மேற்கு, வடகிழக்குப் பருவக் காற்று மழை இல்லாமல் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். ஆனால் வட இந்தியாவில் மழை அவர்களை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து நிறையச் சேதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, கங்கை-காவிரி இணைப்பைப்பற்றி நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதிலே வட நாட்டிற்கும், தென்னாட்டிற்கும் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதிலே மட்டும் ஒருமைப்பாடுதானா?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அது அவர்கள் உணர் வேண்டிய ஒன்று. அங்கே வெள்ளத்தின் காரணமாக பல ஆயிரம் பேர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கங்கை-காவிரியை இணைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கும் நஷ்டம் இல்லை, நமக்கும் செழிப்பு ஏற்படும். ஒருமைப்பாடும் நம்மை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும். இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்ய வேண்டும். கங்கையிலே தண்ணீர் வழிந்து வரணியிலே, டில்லியிலே இன்னும் மற்ற பல பகுதிகளிலும் ஆபத்து நேரிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே காவேரியிலே தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே ஒரு 500 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு பெரிய திட்டத்தை மைய அரசு திட்டி அதிலே நாமும் நம்முடைய பங்கைச் செலுத்தி அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நல்லது என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79ஆம் ஆண்டின் முதல் துணை மதிப்பீட்டின் மீது இவ்வவையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும், செய்த செலவு போதாது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, ஏற்கெனவே ஆகியிருக்கிற செலவைக் குறை கூறவில்லை என்பதைக் காண்கிற போது, மகிழ்ச்சி அடைவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

ஆனால் அவர்கள் செலவை அதிகப்படுத்துங்கள், அதிகப்படுத்துங்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, அதிலே எங்களுக்குச் சங்கடம் இருக்கிறது. செலவை அதிகப்படுத்தச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அதைச் சரிக்கட்ட வருமானத்தை எப்படிப் பெறுவது என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லவில்லையே என்று எண்ணுகிறபோது, செலவைத் தொடர்ந்து செய்தால், அதவே ஒரு சிக்கலாக ஆகிவிடுமோ என்று நிச்சயமாக அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனாலும் சுமார் 700 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, வருவாய்க் கணக்குகளில் 15.89 கோடி ரூபாயும், மூலதனக் கடன் கணக்குகளில் 6.63 கோடி ரூபாயும், ஆகமொத்தம் 22.52 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் அதிகமாகச் செலவிட்டிருப்பது மூன்று சதவீதம் கூட அல்ல என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இது வழக்கமாக ஏற்படுகிற செலவினுடைய உயர்வே தவிர, வேறு அல்ல என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்குகிறபோது, சிறைச்சாலையிலே ஆரம்பித்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முடிக்கிறபோது, போராட்டத்திலே முடித்தார்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : வெள்ளத்திலே முடித்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆகவே இரண்டையும் நோக்கும் போது, கொள்கை அளவிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்து பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து இந்தக் குறுகிய காலத்திலே பேசப்பட்டிருக்கிறது என்பது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தமிழரசி அவர்கள் பேசுகிறபோது, சிறைச்சாலைகள் இன்னும் சீராக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து, உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆவல் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது என்றாலும், தாய்மார்கள் சிறைச் சாலைக்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த அரசின் சார்பிலே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் மேலும் பேசுகிறபோது, போக்குவரத்துத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, சாலைகள் எல்லாம் போட வேண்டுமென்று தெரிவித்ததுடன், அப்படி சாலைகள் போடப்படும் வருகின்றன என்பதையும் குறிப்பிட்டு, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். திருமதி தமிழரசி அவர்கள் பாராட்டுகிறார்களே என்று எண்ணியபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பெரியண்ணன் அவர்கள் எழுந்து, “நான் பல தடவை சொல்லிப் பார்த்துவிட்டேன்,

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் என்னுடைய பகுதியிலே நடைபெறவில்லை” என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, திருமதி தமிழரசி அவர்களுடைய கருத்தை அவர் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், பாராட்டினால் அது தகாது போய் விடும் என்று கருதினாரோ என்னவோ! ஆகவே அவர் பாராட்டவில்லை போலும். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் ஏற்கெனவே நடைபெற்று வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பெரியண்ணன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் நிச்சயமாக அரசினுடைய கவனத்திற்குச் செல்லும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் ஆசிரியர் களைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே கூட, இதிலே திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பிரச்சினைகள் அந்த அளவுக்கு வந்திருக்கின்றன, அதனால்தான் பேசுகிறேன் என்று அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்கள் எப்போதும் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைபற்றி அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே பேசுவதுபற்றி, நம்முடைய அவையின் முன்னவர் மாண்புமிகு திரு. இராஜா முகமது அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மன்ற நடவடிக்கைகளிலே கலந்துகொள்ளுகிற வாய்ப்பை நானும் பலமுறை பெற்றிருக்கிறேன். நானே கூட ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. இந்த மன்றத் திற்குக் கல்வி அமைச்சர் மட்டும் வந்தாலே போதும், மற்ற அமைச்சர்கள் வர வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை என்று எண்ணுவதுண்டு. மாண்புமிகு திரு. நாவலர், கல்வியமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்து பெரும்பாலான நாட்களில் ஆசிரியர்கன்பற்றியும், அவர்களுக்கு என்ன ஜி. ஓக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன என்பதைப்பற்றியும், அது பிறப்பிக்கப்பட்ட தேதி பற்றியும், அதனுடைய என்பற்றியும் பேசப்படுவதைக் கேட்டுப் பழக்கப் பட்டவன் என்கிற காரணத்தால்தான், ஒருவேளை கல்வியமைச்சர் மட்டும் இருந்தாலே போதும் என்று நினைப்பதுண்டு. இங்கே மேலவை உறுப்பினர்கள், ஆசிரியர்களின் சார்பிலே எதைத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தினார்களோ அந்தப் பிரச்சினைதான் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரையும் இழுத்துச் சென்றிருக்கிறது என்பதை அறிகிறபோது, அது உண்மையிலேயே இந்த அரசு பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இங்கே மேலவை நடைபெறும்போது கூட மேலவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு கவலையை அடைகிறார்களோ அதே அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கும் கவலையுண்டு. அதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதன் விளைவாகத்தான் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சினைகளின் தன்மையைப்பற்றிப் பேசுகிறார். ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் நான்காவது முறையாக ஆசிரியர்கள் மத்தியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்ற மகிழ்ச்சிக் குரிய செய்தியைச் சொல்லி, “பாம்புக்குத் தலையும், மீனுக்கு வாலையும் காட்டிப் பழக்கமில்லை” என்று குறிப்பிட்டு, ‘ஏ’-லிங், ‘பி’-லிங் ஆகிய இரண்டு ஆசிரியர்களிடத்திலேயும் வாக்குறுதிகளைப் பெற்றேன் என்று சொன்னார்கள். அனுபவமிக்க அவர்களுடைய யோசனைகளை நிச்சயமாக அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலே கூட, தற்காலிகமாக 10(ஏ)(1) அடிப்படையில் பல ஆண்டு காலமாகப் பணிபுரிகிற பலரும், தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வருகிற நேரத்தில், வெளியே அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையைத் தீவிரமாகச் சிந்தித்து வருகிறோம். இதற்கு முடிவு காணப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, கோளாறிலும் இதுபற்றி ஏற்கெனவே ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஆசிரியர்கள் துறையிலே மட்டுமல்ல, தலைமைச் செயலகத்திலும் அப்படித்தான், பொதுப் பணித் துறையில் இன்ஜினியர்களுடைய நிலைமையும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. பல்வேறு துறைகளிலும் தற்காலிகமாக நியமனம் பெறுகிறவர்கள், தற்காலிகமாகவே பணிபுரிகிற நிலைமையும், தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வருகிற சூழ்நிலையில், அவர்கள் வெளியே செல்ல வேண்டிய நிலையும், அப்போது அவர்கள் வயது அதிகமாகி, வேலையில் இருந்த காரணத்தால் திருமணமும் ஆகி, அதோடு மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகளும் பெற்று, அதற்குப் பிறகு வேலையிலிருந்து நீக்கம் என்று வருகிறபோது, அவதிக்குள்ளாகிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே உணர்ந்து, அது சம்பந்தமாக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, இதை விரைவில் தீர்க்க வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து வருகிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

அதோடு மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு 'எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 'ஏ' விங், 'பி' விங் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினை நீண்ட காலமாகத் தாமதம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். இது நீண்டகாலப் பிரச்சினை என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும், எங்களுக்கும் தன்றாகத் தெரியும். இந்த மன்றத்திலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தன்றாக அறிவார்கள். ரொம்ப நாளாகப் புரியாமல் இருந்தது. ஆனால் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொன்ன பிறகு, இன்றைக்கு 'ஏ' விங் 'பி' விங்க் ஆசிரியர்கள் நிலைமையைக் குறித்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன கருத்தை நிச்சயமாக அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-20)

அடுத்தபடியாக, சேலத்திலே நடைபெற்ற பொருட்காட்சியைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நல்லதொரு விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப் பொருட்காட்சி நடைபெற்று, அதிலிருந்து வருமானம் வர ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே, நஷ்டம் தான் வரும் என்ற முறையில் உறுப்பினர் திரு. பெரியண்ணன் அவர்கள் பேசினார்கள். ஒரு குழந்தை பிறந்தால் கூட நீ வளர்ந்து நல்லவன் ஆக வேண்டுமென்று தான் வாழ்த்துவார்களே தவிர, நீ வளர்ந்து பின்பாக்கெட்காரானாக வர வேண்டுமென்று யாருமே வாழ்த்த மாட்டார்கள். அதைப் போல இது உறுப்பினர் வாழ்த்தியிருக்க வேண்டிய ஒன்று. தனியாரிடம் அதனுடைய வருமானம் போவதை விட அரசாங்கத் திற்கு அல்லது அரசு சார்பாக நடைபெறக் கூடிய உள்ளாட்சி மன்றங்கள் போன்றவற்றுக்கு வந்தால், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு பொது மக்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக வளர்ச்சிப் பணி போன்ற நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். அடுத்தபடியாக, அங்கு இரண்டு இலை, மாம்பழத்தில் இடம் பெற்றிருக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். இரட்டை இலையைப் பார்த்து இவ்வளவு எரிச்சல் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. பொதுவாக இலையைப் பார்த்துத்தான் என்ன பழம் என்று தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இலை இருப்பதால் குழப்பங்கள், சிக்கல்கள் வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அது என்ன என்பதைச் சரியாக அடையாளம் காட்டுவதற்காகத் தான் இரட்டை இலை அதில் இடம் பெறுகிறதே தவிர மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல,

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

இரட்டை இலையை மாம்பழத்துடன் காட்டித் தான் விளம்பரம் தேட வேண்டுமென்ற அவசியம் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : எங்களுக்கு எரிச்சல் ஒன்றும் கிடையாது. இலையைப் பார்த்துத்தான் மாம்பழம் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இயற்கையாக அப்படி 3 பல்பை பார்க்கும்போது, அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடமான நிலையை ஏன் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. மற்றபடி நீங்கள் ஆயிரம் இலையைப் போடுங்கள், எங்களுக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : உறுப்பினர் திரு. பெரியண்ணன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், மதுரையிலே நடத்திய சித்திரைப் பொருட்காட்சியிலே இரட்டை இலையைப் போடவில்லை. கோபுரத்தைப் போட்டோம். அதேபோல சென்னையில் நடைபெற்ற பொருட்காட்சியில் மாமல்லபுரத்தைப் போட்டோம். இரட்டை இலை மேற்கண்ட பொருட்காட்சிகளில் இடம்பெறவில்லை என்பதை உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : நான் சொல்வதெல்லாம் இரட்டை இலைக்கு பதிலாக கொல்லிமலை, ஏற்காடு போன்றவற்றை போட்டியிருந்தால், மிகச் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்பது தான்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாம்பழத்திற்கு சேலம் தான் பெயர் பெற்றது. அதே போல பலாப் பழத்துக்கு பண்டிடி தான் பெயர் பெற்றது என்பதையும் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் அந்தப் பெருமையெல்லாம் இழக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் அது இடம் பெற்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உறுப்பினர்கள் பேசும்போது மற்றொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் என்று நினைக்கிறேன். உத்தியக் குழுவினுடைய அறிக்கையின் மீது உடனடியாக ஏதாவது முடிவை அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு “டிலே ஈஸ் டேஞ்சரஸ்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே ஆங்கிலத்தில் “ஹேஸ்ட் ஈஸ் வேஸ்ட்” என்றும் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவசரம் கேடு விளைவிக்கக்கூடியது. அண்ணா பிறந்தநாளை யொட்டி முடிவு அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே நிதானத்துக்குப் பெயர் போனவர். சட்டமன்றத்தில்

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

உறுப்பினராக இருந்த காலஞ்சென்ற உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் இன்ன காரியத்தை அவசரமாகச் செய்யவில்லையே என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்துப் பேசி, Your days are numbered என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அண்ணா அவர்கள் But my steps are measured என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் அடி எடுத்து வைத்து ஆட்சி செய்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிச்சயமாக நிதானமாக முடிவெடுக்க வேண்டுமென்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆக அது அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதையும், தக்க நேரத்தில், தக்க முடிவெடுத்து, தக்கவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மற்றொரு கருத்து கூட வலியுறுத்தப்பட்டது. சட்டமன்றப் பேரவையிலே உறுப்பினர்கள் எழுப்புகிற பிரச்சினைகளுக்கு உடனே பதில் கிடைக்கிறது. மேலவையிலே அப்படிக்கிடைக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் குறைபட்டுக்கொண்டார். அதோடு மட்டுமல்லாமல் “இங்கே நாங்கள் கேள்வி கேட்டு பிரச்சினையாக்கிய தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்பு பற்றி ஆசிரியர் தினத்தில் அறிவிக்கலாமா? அப்படி அறிவித்தால் எங்கள் நிலை என்ன ஆகும்” என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அந்த முடிவு எந்த நாளில் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆசிரியர் தினத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது குறித்து ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் அவர்கள் பெருமையாக அதைக் கருதுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். மற்றவர்கள் தான் அதைக் குறைவாகச் சொல்ல வேண்டும், குறைகாண வேண்டுமே தவிர, ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவ்வாறு கூறியிருப்பது எங்களுக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. அவ்வாறு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் ஆசிரியர் தினத்தன்று அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிப்பைக் கூட உங்களைப் போன்றவர்களுடைய ஆலோசனையால் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம், தூண்டுதலால் என்று அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம், நல்ல முயற்சிகளால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முடிவு என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். நிச்சயம் அதை சந்தேகத்தோடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணத் தேவர் இந்த அரசாங்கம் நல்லபடியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர், ஆர்வம் கொண்டவர். அவர் பேசும்போது மிகவும்

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

[1978 செப்டம்பர் 9]

சுவையாகப் பேசுவார். சில நேரங்களில் குறைகள் இருந்தால், சுட்டிக் காட்டிப் பேசுவார்கள். இந்த அரசு எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நிர்வாகத்தை முழுமையாகச் சீர்திருத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமாக முடியக் கூடிய காரியமல்ல. ஒரே ஆண்டில் செய்து விட முடியாது. படிப்படியாகத் தான் சீர்திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. ஓராண்டிலே முடியவில்லை என்பதாலே அதற்கான முயற்சிகளைத் தளர விட முடியாது என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் இன்னொரு முக்கியமான கருத்தைச் சொன்னார். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர் பெருமக்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் நன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கீழே உள்ள அதிகாரிகள் மட்டத்தில்தான் தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றி. மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் வாதிகள் மட்டத்தில் நாம் ஓரளவுக்கு, ஏன் பெருமளவுக்கு இன்றைக்கு லஞ்ச ஊழல் நடமாட்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மட்டும் சில இடங்களில் அதுமாதிரி இன்றைக்கும் இருக்கலாம். இல்லையென்று மறுப்பதற்குத் தயாராயில்லை. நாம் யாராவது குற்றங்கள் செய்தால், அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு, விசாரிப்பதற்கு, தண்டிப்பதற்கு என்னைக்கு நம்மை நாமே தயாராக்கி விட்டோமோ அன்றைக்கே அந்தத் தீமை கீழ்மட்டத்திலும் மறைய ஆரம்பமாகி விட்டது என்று கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்குக் கால தாமதமாகும். கால வெள்ளத்தில் அது நிச்சயமாக முழுமை பெறும் என்பதை மட்டும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சான்றாக ஒன்றை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரை, முன்பெல்லாம் மின் இணைப்புக் கேட்டு விவசாயிகள் மனுச் செய்தால், சீனியாரிட்டி அடிப்படையில், வரிசைக் கிரமப்படி கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் இஷ்டப்படி கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் எந்தத் தேதியிலிருந்து மின்சாரத்திற்கு விவசாயிகள் மனுப் போடுகிறார்களோ, அந்த மனுக்களின் தேதியின் அடிப்படையில் ஸ்டிரிக்ட் ஆக வரிசைக் கிரம, சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். இந்த உத்தரவின் மூலம் விவசாயிகளை ஆட்டிப் படைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பெரும் சுமை அகற்றப்பட்டு விட்டது என்பதற்கு இது ஒரு சான்று. அதில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த கர்ப்ஷன்

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

அகற்றப்பட்டது. அப்படி ஒவ்வொரு நிலையிலும் இந்தக் காரியங்களை ஆராய்ந்து தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாம் நம்முடைய நிர்வாகம் நூற்றுக்கு நூறு துய்மையாக இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கலாம். அது பொருத்தமாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் உலக நாடுகளில் கூட இன்றையதினம் ஏதோ ஒன்று அல்லது இரண்டு நாடு என்ற அளவில் தான் அந்த நிலைமை இருக்கின்றது. அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அந்த நல்ல உணர்வுகளுக்கு உள்ளபடியே நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன். இங்கே அவர்கள் மேலும் பேசுகிறபொழுது, விழுப்புரம் சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவது சரியாக இருக்காது. காரணம் அதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஒரு முன்னாள் நீதிபதி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து நானும் வருகிறவன் என்பது மற்றொரு காரணம். எனவே அதைப் பற்றி இந்த சமயத்தில் அதிகமாகப் பேசாதிருப்பது சிறந்தது என்று கருதுகின்றேன். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் அத்தகைய சம்பவங்கள் ஏற்படாமல், உயிர் இழப்புகள், உடைமை சேதங்கள் போன்றவை ஏற்படாமல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதை ஒரு கட்சி தான் அல்லது ஆட்சியாளர்கள் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. அரசு தான் செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய நாம் அனைவரும் இணைந்து தொடர்ந்து அத்தகைய போக்குகள் ஏற்படாமல் நீக்குவதற்குப் பாடுபட வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் டியூட்டர்-கம்-வார்டன் நியமனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே டியூட்டர்-கம்-வார்டன்களாக இருந்தவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக அவர்களை ஆசிரியர்களாக நியமித்து விட்டார்கள், ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்களை டியூட்டர்-கம்-வார்டன்களாக நியமித்து விட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறை பட்டுக்கொண்டார். எனக்கு உள்ளபடியே அந்த இடம் அப்படியா அல்லது நியமிக்கப்பட்ட ஆட்கள் அப்படியா என்ற சந்தேகம் வந்தது. அத்தகைய போக்கு எங்காவது இருந்தால், நிச்சயம் கல்வித் துறை அவற்றைச் சீர் செய்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(பிற்பகல் 7-30)

பெருந்தலைவர் காமராஜ் பிறந்த நாளை ஒட்டி இந்த 10 சத விகிதம் ரிபேட் தந்தார்கள். அது 25 சத விகிதம் ஆக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். காமராஜ் அவர்களுடைய புகழுக்கு ஏற்ற வகையில், பெருமைக்கு ஏற்ற வகையில் சத விகிதம் உயர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்) [1978 செப்டம்பர் 9]

ஒரு புதிய ஃபார்முலா என்று கருதுகிறேன். இதுவரையில் அத்தகைய முறை கையாளப்படவில்லை. ஒரு தலைவருக்குத் தகுந்தபடி சதவிகிதத்தை ஏற்ற வேண்டுமென்றால் நூற்றுக்கு நூறு இனமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை கூட வரலாம். பத்து சதவிகிதம் விலையில் குறைத்து விற்கிறார்கள் என்றால், நல்ல நேரமாகப் பார்த்து, அந்த நேரத்தில் விற்பனையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக செய்யப்படுகிறதே தவிர, தலைவர் பெருமையை அளப்பதற்காகப் போடுவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. முத்துசாமி அவர்கள் உணர்ச்சி வசமாகி பலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். என்.ஜி.ஓ. வுக்குச் சமமாக ஆசிரியர்களை நடத்தக் கூடாதா; முதலாவதாக நடத்தப்படவில்லை என்றாலும், சமமாக நடத்தப்படக் கூடாதா என்று உணர்ச்சி மிகுதியில் பேசினார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது, இதில் மூக்குக் கண்ணாடி அளிப்பது என்பது நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கம் செய்கிறது. வேறு ஒரு நோக்கமும் அதில் இல்லை. அதில் ஆசிரியர்களுக்கு என்ற நிலைமைபற்றி நிச்சயமாக தற்போது குறிப்பில் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு மூக்குக் கண்ணாடிதான் கேட்க வேண்டும்? வேறு எவ்வளவோ இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதை ஒத்தி வைக்கலாம். அதில் திரு. முத்துசாமிக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்பது தெரியும்.

ஆசிரியர்கள் மாறுதல்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக் குறிப்பிடுவது என்றால், ஆசிரியர்கள் மாற்றம் இப்போது எங்களாலேயே கூட செய்ய முடியவில்லை. இதுதான் உண்மை. அந்த அளவுக்கு இலாகா பூர்வமாகக் காரியங்கள் நடக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இலாகாவில் உள்ளவர்கள் தவறு செய்தால், திரு. முத்துசாமி சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, அவரிடம் அதற்கான ஆதாரங்கள் இருந்தால், நிச்சயமாகக் கல்வி அமைச்சரிடம் தரலாம். அதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முடிந்த அளவுக்குச் செய்து சீர்திருத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத்தில் எந்த அளவுக்குத் தலையிடாமல் இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கடந்த ஓராண்டாக தமிழகத்தில் ஆட்சி நடக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்லும்போதும், மத்திய அரசிடம் பேசும்போதும் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நல்ல எண்ணம் வந்திருக்கிறது, ஒரு மரியாதை கிடைத்திருக்கிறது என்பதை என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இதை உளப் பூர்வமாக மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள், மத்தியில் உள்ள

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

வர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அது தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பெருமை என்று சுட்டிக் காட்டி, என் உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலையீடு என்பது ஒன்று. முறையீடு என்பது ஒன்று. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற நாங்கள் அதிகாரிகளிடம் முறையீடு செய்கிறோம். தலையீடு கூடாது என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. முறையீடுகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதிகாரிகள் தங்களுடைய போக்கில் தன்னிச்சையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அவற்றை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அதற்கு எங்குயரி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநியாயம் நடக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முடிந்த விவாதத்தை மீண்டும் ஏன் கிளப்புகிறீர்கள்? விவாதம் முடிந்து அமைச்சர் பதில் சொன்ன பிறகு, மறுபடியும் அதைத் தொடர்வது பார்லிமெண்ட் முறைக்கு முரணானது. தொடர்ந்து மறுபடியும் பேசினால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. செ. முத்துசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவருக்கு அது தெரியும் என்பதை அடக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அடக்கத்தோடும் பணிவோடும் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எப்போதும் ஒரே விஷயத்தைத்தான் மீண்டும் மீண்டும் பேசுகிறீர்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்கள் இப்படி நாங்கள் பேசும்போது அப்படி அப்படியே வெட்டிவிட்டால், எங்களுடைய உரிமை என்னவது? ஒரே விஷயத்தைத்தான் சொல்கிறோம் என்றால், அதை அரசு கேட்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறோம். நவீன சமுதாயம்—தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் சமுதாயம். 80 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறோம். உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் ரூ. 150 அடிப்படைச் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு அநியாயம் நடத்தப்படுகிறது என்பதைத்தான் நான்

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1978 செப்டம்பர் 9]

குறிப்பிடுகிறேன். பல பிரச்சினைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தமிழ் நாட்டில் ரூ. 40-க்கும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டுமென்பதை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தலையிடு முறையிடு என்பதல்ல பிரச்சினை. யாருக்கேனும் அநீதி இழைக்கப் பட்டிருந்தால், அதைத் திருத்துவது என்பது வேறு. ஆதாயத்திற்காகப் போவது என்பது வேறு. அதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பெரியவர் திரு. இராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் கூப்பன்பற்றிச் சொல்லாமல் போகிறீர்களே என்று கேட்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். எப்படியோ மறந்து விட்டது. ஏற்கெனவே சட்டமன்றப் பேரவை மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டதோ அவையெல்லாம் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவை திருத்தமாக வா வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத் திருத்த மசோதாவை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி உறுப்பினர்கள் போகிறபொழுது மன நிறைவோடு செல்கிற அளவுக்கு நீங்கள் அதை ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 11-9-78 திங்கட்கிழமை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 7.37]